

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ

ZIMA 2023

Masopust 2023 / Kam s líšnickými školáky / Proč platíme tolik za svoz odpadu?

Rozhovor s Jakubem Nolleem nejen o hudbě / Vyrobtě si doma sýr / Vilma v Pyrenejích

Vážení sousedé,

v letošním roce Vás poprvé zdravím ze stránek Líšnického zpravodaje. Přeji vám všem hlavně zdraví, psychickou odolnost a hodně sil do roku 2023!

Leden byl bohatý na mnohé události, v Líšnici to byly prezidentské volby a 1. Líšnická zabíjačka. Hned v únoru proběhly další společenské akce – 4. Líšnický ples a 22. Masopust. Mám radost, že

v Líšnici máme chuť se velkých událostí účastnit: volební účast byla jako vždy nad celorepublikovým průměrem a také všechny společenské akce, které proběhly, se setkaly s vaší hojnou účastí (podrobnější reportáže o volbách a akcích si můžete přečíst uvnitř zpravodaje).

Vaše starostka Hana Navrátilová

Z úřadu

Co nás čeká v tomto roce

V roce 2023 nás čeká mnoho investičních projektů, které již máme připravené a letos je budeme realizovat. Tím nejzásadnějším, který se dotkne nás všech, kteří bydlíme v Líšnici, je oprava krajské komunikace 0042 vedoucí obcí. Jedná se o investiční akci Středočeského kraje, na které se obec bude podílet některými svými objekty. Budeme věřit, že letos nedojde k přesunutí rekonstrukce komunikace ze strany kraje tak, jak tomu bylo v loňském roce, a konečně se dočkáme opravené silnice. Před zahájením prací vás budeme informovat o uzavírkách, objížďkách a všech důležitých informacích na webu a prostřednictvím SMS rozhlasu.

Dále bude definitivně dokončeno hřiště za školou, kdy dojde k natažení svrchní vrstvy asfaltu a k položení tzv. umělého trávníku, který nám byl po mnoha konzultacích doporučen jako nejvhodnější pro finální povrch hřiště.

V jarních měsících dojde k výměně žárovek na všech lampách veřejného osvětlení, kdy staré výbojkové žárovky budou nahrazeny ledkovými.

V jarních měsících také zrealizujeme výstavbu slibovaného workoutového hřiště s fitness prvky vedle školního hřiště.

V tuto chvíli pracujeme na přípravě žádostí o dotaci na výměnu zdroje vytápění ve staré budově základní a mateřské školy a na projektu Opatření pro zvýšení retence vody neboli výstavba tůň pro zadržení vody v průhonu pod hřbitovem.

Měřiče rychlosti

Bryz to bude rok, kdy jsme na příjezdech do obce instalovali měřiče rychlosti. Tyto měřiče vyhodnocují statistická data, ze kterých lze vyčíst mnoho zajímavých informací. Tou nejdůležitější je, že měřiče plní svůj účel. Cca 74 % vozidel (přepočteno z obou směrů) před měřičem snížilo svou rychlost na 50 km/h a to v průměru o 9 km/h.

V období od 1.1.-31.1. 2023 vjelo do obce ze strany od Řitky 12 781 vozidel, z tohoto počtu bylo 11 880 osobních automobilů a 901 dodávek, nákladních aut a souprav. Do obce vjeli průměrnou rychlostí 40,6 km/h. Ze strany od Klínce vjelo v uvedeném období 8 103 vozidel, z toho 5 824 osobních a 2 279 dodávek, nákladních aut a souprav. Průměrná rychlost byla 39,2 km/h.

Ve vzdálenosti cca 50-70 metrů před zařízením v průměru cca 98,5% automobilů překročí povolenou rychlost, ve vzdálenosti cca do 10 metrů před zařízením překročí povolenou rychlost 26 % aut.

Prezidentské volby v obci

I přesto, že bylo ve všech médiích – v televizi, na internetu i v novinách zveřejněno mnoho statistických dat, dovoluji si zde aké menší rekapitulaci, jak se volilo v Líšnici.

		Pořadí kandidátů:	počet hlasů	%
První kolo volby:				
Počet voličů celkem	574	1. Fišer Pavel	30	7,22
Odevzdané úřední obálky	419	2. Bašta Jaroslav	9	2,16
Platné hlasy	415	4. Pavel Petr	200	48,19
Volební účast	73%	5. Zima Tomáš	4	0,96
		6. Nerudová Danuše	54	13,01
		7. Babiš Andrej	103	24,81
		8. Diviš Karel	6	1,44
		9. Hilšer Marek	9	2,16

Druhé kolo volby:

Počet voličů celkem	586
Odevzdané úřední obálky	444
Platné hlasy	442
Volební účast	75,77%

Pořadí kandidátů:	počet hlasů	%
4. Pavel Petr	335	75,79
7. Babiš Andrej	107	24,2

Kam s našimi školáky?

Máte doma školáka? Pak jste asi zaznamenali, že se Středočeský kraj potýká s nedostatkem míst na druhých stupních. I naše obec situaci řeší a přinášíme vám informace o tom, jak se vše vyvíjí. Věřte, že chápeme, jak beznadějně vám vše může připadat, ale nejste v tom sami, myslíme na vás a jsme tu pro vás. Zatím se problém daří řešit operativně a není třeba velkých kompromisů. Jak se tedy věci mají?

S ohledem na nedostatečné kapacity v základních školách v rámci mníšeckého regionu byl v roce 2022 založen Svazek obcí s názvem „Svazková škola pod Skalkou“, jehož zakládajícím členem je také obec Líšnice. Zřizovatelem svazkové školy bude DSO (Dobrovolný svazek obcí). Areál školy se bude nacházet v Mníšku pod Brdy za garážemi, směrem na Skalku.

V průběhu roku 2022 došlo k zajištění pozemku pro výstavbu školy a záměr výstavby byl představen na jednání Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, které podporuje výstavbu svazkových škol s minimální kapacitou 540 žáků pokrytím 85 % přímých užitelných nákladů. Zbýlých 15 % budou hradit obce dle objednané kapacity počtu míst a budou se hledat další možné dotační zdroje. Odhad celkových nákladů se nyní pohybuje

kolem 800 000 000 Kč. Obec Líšnice má zarezervovanou kapacitu 40 míst na druhém stupni a podílí se na financování 7,4 % zbylých nákladů a již od loňského roku přispívá na svazkový účet částkou 320 000 Kč ročně.

V tuto chvíli se řeší architektonická studie, která bude předložena MŠMT ke schválení a bude sloužit jako jeden z hlavních podkladů pro přiznání dotace. Zároveň musí dojít ke změně územního plánu Mníšku pod Brdy, aby bylo možné na vybraných pozemcích školu postavit. Na úřední desce obce jsou pravidelně zveřejňovány zápisy z jednání předsednictva svazku, ve kterých si můžete přečíst aktuální stav realizace projektu. Předpokladem je, pokud bude vše probíhat bez zásadních problémů, že by škola mohla být otevřena cca do pěti let.

Do té doby bude potřeba řešit umístění dětí na druhý stupeň základních škol individuální cestou. Svazek obcí mníšeckého regionu se obrátil na Krajský úřad Středočeského kraje se žádostí o jednání ohledně pomoci s řešením této situace. Školský zákon sice ukládá obcím zajistit místo v základní škole pro své žáky, bohužel je to alibistické ustanovení zákona, které v současné době lze jen velmi těžko aplikovat. Mohu tuto povinnost splnit zajištěním místa ve škole

do 50 km od Líšnice, což je samozřejmě nesmysl a nebudu se k tomu vůbec uchýlovat.

Postavit druhý stupeň ZŠ je nad všechny naše síly a možnosti. Obec Líšnice má cca 800 obyvatel a z rozpočtového určení daní dostává částku kolem 10 000 000 Kč ročně. Výstavbou nového pavilonu jsme zajistili umístění všech dětí na první stupeň ZŠ. Výstavba pavilonu stála cca 23 000 000 Kč a ještě nyní splácíme úvěr ve výši 7 000 000 Kč, který jsme si museli vzít na dofinancování nákladů nad rámec dotace.

V době, kdy si každá obec a město hlídá místa ve školách, je zcela nemožné uzavřít jakoukoliv spádovost. Proto prosím všechny rodiče, kteří řeší a budou řešit umístění svých dětí na druhý stupeň, **aby nespolehali na to, že to obec musí zařídit**. S umístěním dětí vám v případě problémů samozřejmě budeme aktivně nápomocni. Přijďte za mnou, společně obvoláme školy, které jste si vybrali, a budeme hledat volná místa.

Vše ale má smysl až po přijímacích zkouškách na víceletá gymnázia, kdy budou školy vědět, kolik míst se jim uvolní. Ze zkušenosti v loňském roce víme, že přes počáteční nervozitu a nejistotu se nakonec podařilo umístit všechny děti do škol, které si rodiče vybrali, a věřím, že se to povede i letos.

Zdá se vám poplatek za odpad moc vysoký? Takhle se vypočítává

Obdrželi jsme dotaz ohledně ceny za svoz odpadu v roce 2023. Dotaz včetně odpovědi jsme zveřejnili na webových stránkách obce. S ohledem na to, že téma odpadů je v současné době velmi aktuální a týká se nás všech, rozhodli jsme se odpověď a informace zveřejnit i zde, na stránkách zpravodaje:

Obec Líšnice každoročně doplácí na svoz komunálního odpadu částku okolo 300 000 Kč ze svého rozpočtu ještě nad celkovou částku, kterou vybere od poplatníků na svém katastru.

V souladu s evropskými recyklačními cíli zavádí zákon o odpadech postupné zvyšování poplatku za ukládání využitelných a recyklova-

telných odpadů na skládky, a to z 500 Kč za tunu uloženého komunálního odpadu v roce 2020 na 800 Kč v roce 2021, dále pak 1 000 Kč v roce 2023, 1 500 Kč v roce 2025, až na 1 850 Kč v roce 2029. Za zvyšováním poplatku stojí podle vyjádření Ministerstva životního prostředí motivace pro odklonění využitelných a recyklovatelných materiálů ze skládek a nastartování recyklačního průmyslu. **Třídící sleva** je novým nástrojem na snižování množství komunálního odpadu ukládaného na skládky. Nastavena je podle množství odpadů uložených na skládky za rok na obyvatele.

Likvidaci komunálního odpadu delegoval stát na obce s úkolem po-

stupného snižování objemu produkováného směsného komunálního odpadu a požadavkem na důsledné třídění odpadů. Dle plánu by se od roku 2030 již neměl produkovat žádný směsný komunální odpad.

Jedním z prostředků, jak docílit bezodpadového hospodářství je i zdražování ceny za likvidaci směsného komunálního odpadu. Zároveň existuje státem stanovené množství komunálního odpadu na každého trvale žijícího obyvatele v obci (viz. následující tabulka):

rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
kg/obyvatele	200	190	180	170	160	150	140	130	120

Při překročení množství odpadu uvedeného v tabulce nemá obec nárok na „slevu“ ale naopak platí „penále“ za uložení na skládku. V roce 2021 byla cena 500,-Kč/t a v roce

2029 bude 1850,-Kč/t. Cílem je, aby se veškerý odpad pokud možno vyřídil, recykloval nebo energeticky zpracoval a na skládku se již od roku 2030 neukládal.

Co všechno ještě ovlivňuje výši poplatku?

Výpočet ceny za svoz komunálního odpadu je bohužel komplikovaný a složitý. Tedy obecné srovnávání s okolními obcemi nevypovídá o skutečných cenách, které obce za odvoz a likvidaci odpadu uhradí. Rozhodující je, kolik odpadů občané vyprodukují, a podle toho za ně obec zaplatí. Pro vysvětlení si dovolím několik bodů, z čeho a jak se cena vypočítává:

Svoz odpadu popelářským vozem se stanovuje podle druhů popelnic nebo kontejnerů a ujetých kilometrů. Líšnice má na rozdíl od okolních obcí velký katastr bez přímé dopravní obslužnosti a obsluhuje kromě sídla obce také chatovou lokalitu Varadov za dálnicí a chatovou osadu Vandrlice od Spáleného mlýna až k Bojovu.

Svozová firma účtuje obci likvidaci komunálního odpadu za každou tunu odvezeného odpadu z obce. Některé svozové firmy odpad třídí a část spalují ve spalovně, jiné ukládají celý objem na skládku, i to má vliv na účtovanou cenu.

Velmi důležitým faktorem výpočtu ceny je i složení trvale žijících obyvatel (přihlášených k trvalému pobytu) a těch, kteří k trvalému pobytu užívají rekreační objekty nebo i rodinné domy, ale trvalé bydliště mají jinde. S takovými občany státem stanovený limit na produkci odpadu vůbec nepočítá.

Tedy vzhledem k vysokému počtu chat na našem katastru, které jsou ve skutečnosti hojně užívány ne jako rekreační objekty, ale k trvalému bydlení, vyčerpá obec státem definovaný objem komunálního odpadu již někdy v letních měsících a po zbývajícím část roku musí platit navýšenou cenu o „penalizaci“ za nadměrnou tvorbu odpadu. Pro představu, Líšnice má cca 250 objektů pro trvalé bydlení a cca 400 chat. Samozřejmě to platí i pro rodinné

domy, kde žijí občané bez trvalého pobytu v Líšnici.

V roce 2021 byl stanovený limit 200 kg na trvale hlášenou osobu. Líšnice vyprodukovala a odvezla na skládku 255.000 kg směsného komunálního odpadu. Trvale hlášených bylo v tomto roce cca 775 obyvatel. Přepočteno na každého trvale hlášeného obyvatele to bylo **330 kg!** Za 130 kg tedy platí obec cenu zvýšenou!

V současné době má Líšnice necelých 800 obyvatel hlášených k trvalému pobytu, za které obec dostane od státu do svého rozpočtu prostředky z rozpočtového určené daní, ale fakticky se na jejím území trvale zdržuje a služby využívá odhadem 1 200 osob. Tedy na služby pro cca 400 osob majících trvalé bydliště jinde se skládáme z rozpočtu obce. **V případě odpadů nám těchto 400 osob zdražuje cenu za likvidaci odpadu, a ještě za tyto osoby obec nedostane žádné peníze od státu.**

S ohledem na celkové zdražování energií, pohonných hmot atd. v roce 2022 došlo logicky k navýšení ceny za svoz odpadu pro rok 2023 za tunu odpadu o 26 %. Toho zvýšení cen jsme byli nuceni promítnout do sazby výše poplatku z 0,45Kč/l na 0,60 Kč/l. (Nejvyšší přípustná částka je 1,-Kč/l)

Podmínky a ceny jednotlivých odpadových společností jsou v současné době na podobné cenové úrovni. Pro ilustraci, obce Černolice i Bratřínov platí stejnou cenu za tunu jako Líšnice. Svazková svozová společnost měla při svém založení dražší cenu než Líšnice, a proto jsme se do tohoto systému nezapojovali.

Příplatili byste si raději na daních?

Každá obec si stanovuje svůj způsob výběru a ceny poplatků za svoz odpadu. Některé obce občanům na svoz doplácí ze svého rozpočtu

(stejně jako Líšnice), jiné přenášejí na poplatníka náklady celé. V řadě obcí došlo například ke zvýšení sazby daně z nemovitosti a obce následně z těchto vybraných peněz hradí odvoz a likvidaci komunálního odpadu. V Líšnici jsme daň z nemovitosti nezvyšovali.

V obci Líšnice byl zaveden systém odpadového hospodářství a platba za velikost nádoby a četnost svozu (rozhodnou veličinou jsou v tomto případě litry). Tím se snažíme přenést část odpovědnosti za tvorbu komunálního odpadu na občany, kteří mají možnost si vybrat a objednat svoz odpadu z několika možností. Čím méně budou lidé komunální odpad tvořit, tím méně obec a následně občané zaplatí. Tím je vytvářen větší tlak na lepší třídění. Tento způsob se velmi osvědčil, což dokládá, že naprostá většina domácností využívá svoz opadu 1x za 14 dní (cca 180 domácností). V tomto pásmu se roční poplatek zvýšil o 468 Kč, tedy o 39 Kč měsíčně. Týdenní svoz využívá cca 80 domácností. Některé rodiny využívají měsíční svoz – jde o cca 50 domácností. Myslím si, že pro tazatele předkládanou tříčlennou domácnost je při běžném způsobu třídění odpadu svoz odpadu jednou za 14 dní naprosto dostačující. V případě náhlého vyššího množství odpadu máte možnost si dokoupit jednorázovou známku za 72 Kč.

Za „rekreační objekt“, který k likvidaci odpadu využívá kontejnery na směsný odpad o objemu 1 100 l, může obec nyní vybrat maximálně částku 1534,-Kč ročně, bez ohledu na to, kolik v něm přebývá osob a zda je skutečně využíván pouze k rekreaci nebo v něm obyvatelé bydlí celoročně. Zde se kumuluje zdražení likvidace odpadu penalizací za překročení státem stanoveného objemu produkovaného vysokým počtem nepřihlášených obyvatel chat a objektů trvalého bydlení a omezenou možností výběru poplatku u chat.

Za likvidaci odpadu z chatových osad rovněž doplácíme vysoké částky na pokutách za dodatečné třídění a likvidaci, neboť často dochází k bezohlednému chování, kdy do tříděného odpadu nebo směsných kontejnerů jsou vyhazovány rozmontované vraky aut, zbytky stavebního materiálu, vybavení domácností nebo např. sudů s neznámým nebezpečným odpadem.

S ohledem na velké rodiny

Ve svém srovnání zmiňoval zástupce obce, které mají stanovený poplatek za osobu, nejčastěji 900 Kč. Chápu, že pro tříčlennou rodinu je to možná z ekonomického pohledu výhodné, i když i to je velmi sporné. Máme zde mnoho čtyř a vícečlenných domácností, které odpad poctivě třídí a komunální odpad tvoří v minimální míře. Taková rodina by

zaplatila ročně 3 600 Kč a platila by službu, kterou vůbec nevyžívá. Takhle má možnost zaplatit ročně 1872 Kč s vývozem 1x za 14 dní, který jí naprosto dostačuje. **Umožňujeme našim občanům, aby si mohli vybrat četnost svozu, a tedy i ovlivnit cenu, kterou zaplatí.**

Je tedy na každém z nás, jakým způsobem se k tvorbě odpadu postaví a pomůže tak obci snížit produkci odpadů a následný finanční dopad. V opačném případě se tak musíme připravit na další penalizace, které chce stát od roku 2025 zavést za překračování stanovených limitů.

Nejspravedlivějším systémem je asi platba za množství vytvořeného komunálního odpadu. Tedy kolik odpadu si která domácnost vytvoří, to si i zaplatí. Obec v tuto chvíli jedná se společností AVE o pilotním vyzkoušení toho systému, kdy by se

odpad každé domácnosti při vývozu zvažil a na začátku následujícího roku daný objem vyúčtoval. V takovém případě je však potřeba počítat s výměnou popelnic za nádoby s čipem. Pokud se na pilotním projektu domluvíme, bude mít každá domácnost možnost si sama (zatím tzv. nanečisto) ověřit, jaké množství komunálního odpadu vytvoří. Zároveň musíme zvažovat i riziko, že budou rokle a škarpy v katastru obce zavážené odpadem, za který se některým občanům nebude chtít platit. Zní to šíleně, ale takové jsou zkušenosti z obcí, které výše zmíněný systém zavedly.

Téměř každý rok se mění zákonné podmínky pro nakládání s odpady a my se snažíme těmto změnám přizpůsobovat tak, aby to pro naše sousedy a obec bylo co nejnvýhodnější. Máte-li zájem nám v této problematice pomoci nebo poradit, budeme určitě rádi.

Z chaloupky na kuří nožce je opět zastávka autobusu

Parta obecních pohunků v sobotu 11. února 2023 ráno opravila autobusovou zastávku na dálnici u benzinky. "Na jaře ji ještě natřeme a přihlásíme do soutěže 'Zastávka roku!'," prohlásil jeden z autorů nové architektonické koncepce této veřejné budovy, Ondřej Hrazdira.

Líšničtí cestovatelé a dobrodruzi z celého srdce pohunkům děkují!

Foto: Ondřej Hrazdira

K čemu ty kůly?

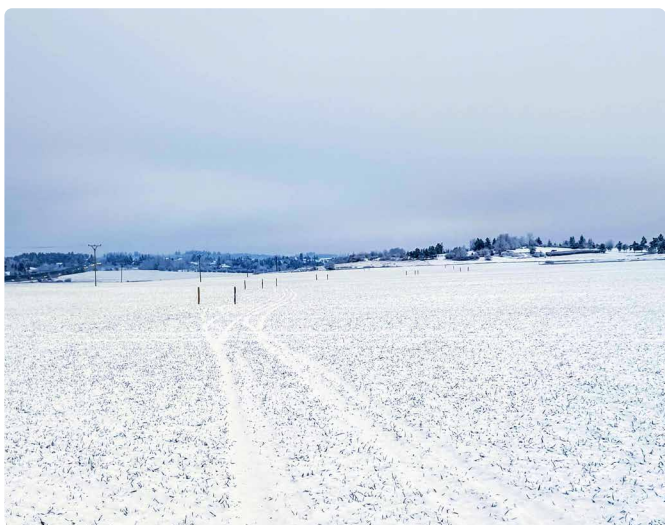

Foto: Barbora Humhalová

Na přelomu roku se v polích severně od Líšnice objevily dřevěné kůly a někteří zvědaví spoluobčané se ptají, co se to chystá. A my odpovídáme: nebojte se, nejedná se ani o geodetické vytýčení obchvatu dálnice, ani o oplocení biokoridorů. Jen jsme začali plnit další z mnoha úkolů, které jsme si v rámci výboru pro výstavbu a životní prostředí dali a začínáme s obnovou polních cest, konkrétně s cestou spojující Líšnici s Klínцем.

Jedná se o cestu vedoucí od bývalého statku (kompostárny) napříč přes cestu na Varadov a dále severně okolo golfu až do zatáčky silnice u Klínce. Pozemky pro cestu jsou ve vlastnictví obce, a proto není problém je geodeticky zaměřit a hranice stabilizovat dřevěnými kůly. Zároveň zajišťujeme návrh vhodné výsadby dřevin, aby okolo cesty vznikla alej, která zmírní větrnou erozi, zadrží vodu a dá polní cestě stín. Těšit se tak všichni můžeme na nové trasy procházek, bezpečnější spojení se sousední obcí a zlepšení našeho životního prostředí. Snad se podaří zajistit financování projektu z dotací na podporu životního prostředí (Státní fond životního prostředí, nadace VIA, nadace ČEZ – stromy, nadace Partnerství, apod.).

Ondra Hrazdira, předseda výboru pro výstavbu a životní prostředí

Takhle nějak by to mohlo vypadat. (zdroj: www.sazimebudoucnost.cz)

Sousedský fejeton

Mám na srdci...

Dnes bych se s Vámi chtěl podělit o myšlenku, která se ve mně začala utvářet již před rokem covidu. Budu tentokrát dosti osobní a doufám, že mezi čtenáři najdu lidi stejně smýšlející.

Po dlouhé době jsem se konečně odhodlal a svou rodinu připravil na

to, že se budu osobně angažovat ve věcech veřejných a nemyslím tím jakoukoli politickou funkci, která by mne v tuto chvíli spíše brzdila a nedávala by mi dostatečný prostor pro realizaci mých záměrů.

Naše obec se již před léty stala příkladem dnešního trendu. Neudrželi jsme si zde ani krámk a posléze ani hospodu. Dnes je zde pramálo míst a i příležitostí se setkat a posedět se sousedy, a to je velká škoda. Pak se uchylujeme k takovým věcem, jakože si povídáme i se sousedem přes kouzelnou krabičku, která je jednoduše mobilní a schopna nás přesunout, alespoň virtuálně, kam jen chceme.

Je to normální? Věřím, že není. A proto na nás všechny chci apelovat, ať nejen hledáme, ale i utváříme příležitosti, jak se setkávat. Nechme to na virtuální realitě.

A teď konkrétně za mne:

V prvé řadě chci, abychom chytré řeči u piva začali alespoň občas realizovat. To je apel především na

naši mládež, která zatím není moc vidět a jejich nápady nám jednoduše chybí. My ve středním věku jsme tento rok zatím spoluorganizovali:

Běh pro jablko, který proběhl 21.1. a má za cíl po odpočinkovém konci roku lidi dostat zase ven a do formy. Tento rok běh proběhl za takřka extrémního počasí, kdy se s vánicí střídal silný vítr a podmínky opravdu nebyly příznivé. Přesto se akce za novou budovou školy v Líšnici zúčastnila cca polovina standardního počtu soutěžících. Jim patří veliký dík za vytrvalost a odvahu. A SDH – Karlu Maškoví a mé rodině za organizaci.

Dále pak jsem moc rád, že jsem se mohl podílet na organizaci líšnického **Masopustu**, který pro nás 18.2. uspořádal SDH Líšnice (líšničtí hasiči) a kde se opět po covidivé pauze objevilo mnoho líšnických i přespolicích. To je pro mne známka toho, že všichni zase veřejně žít chceme. Moc díky za účast.

Na začátku března nově pozveme

děti i jejich rodiče na procházku do okolí našich domovů a společně **přivítáme jaro**. Bude se jednat o komentovanou prohlídku, kde se děti od Jirky Vozky ml. dozvědí o probouzení přírody ze zimního spánku. Což je úplně nová akce, má "srdcovka", na kterou se moc těším.

6.-8. 4. 2023 zajistíme, či jen podpoříme, tradiční průvody dětí se řehtačkami. A tím zahájíme **Velikonoce**. Řehtání je starodávná tradice, která nahrazuje zvony kostela, které byly kdysi jediným čas měřícím zařízením pro celou obec. Na Zelený čtvrtek zvony ztichnou („odletí do Říma“) a průvod s řehtačkami, který ráno v poledne a večer prochází vesnicí, je má nahradit. Na Bílou sobotu jsou pak děti za jejich službu odměněny při koledě. Ničeho se nebojte a přijďte. Sraz bude 6.4. odpoledne na parkovišti před kostelem.

Začátek června patří již tradičně **dětskému dni**. SDH Líšnice zajistí celou řadu sportovních disciplín na posílení těla i ducha našich dětí. Tento rok bychom chtěli dětem ukázat a říci i něco málo více o hasičích a pozvat je zároveň **do nově vznikajícího kroužku**. Na začátku září proběhne první seznamovací schůzka dětí a jejich hasičských instruktorů. Po dlouhé době se zde obnoví práce s dětmi a jejich příprava do hasičského života. Na začátku se budeme snažit dát dětem především pohybovou přípravu a formou hry je naučit, jak se o sebe i okolí postarat v obtížných situacích. Moc bych chtěl také poděkovat ZŠ Líšnice, která nám už v přípravných jednáních nabídla součinnost. Děkuji a těším se na práci s dětmi.

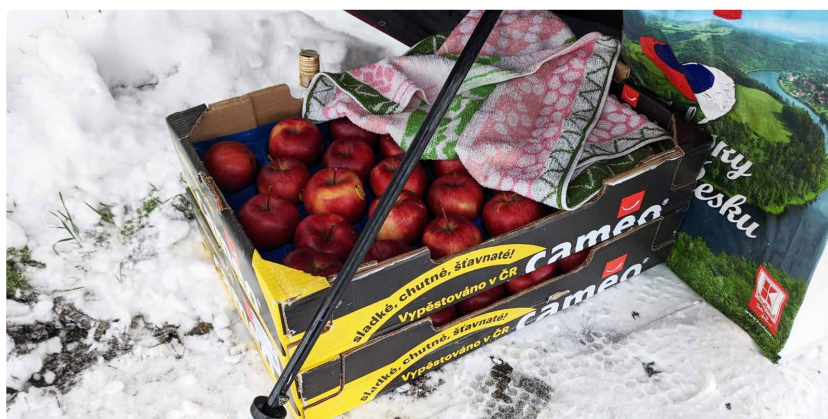
V prosinci Vás po roční pauze znovu pozvu na koncertní mši svatou s doprovodem melodií J. J. Ryby – **Rybovku**.

Vizí je mnoho, ale k jejich realizacím je potřeba čas a nás lidi, tak jestli jsou mezi vámi další vize a nebo jen chcete, jako já, něco dalšího zkusit, možná mohu pomoci. Myslím, že bude fajn, když rozšíříme portfolio akcí, které již v Líšnici během roku máme, za což chci všem organizátorům vzdát také hold.

Těším se brzy!

Tak Tě pic,

Jarda Novák ml.

Zabijačka se povedla

O Vánocích lidé často hodnotí, co všechno zvládli a nezvládli v uplynulém roce, a na Nový rok si pak dávají

ji předsevzetí. I my, kamarádi z Líšnice, jsme museli na konci roku konstatovat, že přestože jsme toho spoustu v Líšnici zvládli, chybí v té spoustě nějaká nová veselá obecní akce, na které bychom se mohli všichni sejít, pobavit, popovídat.... A tak na Nový rok padlo předsevzetí, že se všichni sejdem poslední sobotu v lednu na první obecní zabijačce spojené se soutěží o nejlepší domácí štrůdl.

Text: Ondra Hrazdira

Foto: Ondra Hrazdira, Jan Abt

Nemá smysl psát, co všechno se ten den dělo – fotodokumentace mluví za vše. Co smysl má, je poděkovat všem, kteří přišli a hlavně těm, co přidali ruku k dílu: Honzovi Abtovi – hlavnímu organizátorovi, Janě a Oldovi Dolejšim nejen za upečení buchet do jitrnic, vaření krup a další přípravy, pánům řezníkům, harmonikářům a hospodským a všem ostatním za pomoc s organizací. A taky obci Líšnici za podporu!

Těšme se na další povedené akce!

Vítězky soutěže o nejlepší domácí štrůdl.

Zima k zabijačce patří.

Když to neumíš postavit, tak to znič

aneb vandalové mezi námi

Poviem vám jeden príbeh, príbeh o starej platni.

...

Každá je najprv nová, potom sa doškriabe...

(Horkýže Slíže)

Svět kolem nás je plný věcí, které bereme jako samozřejmé a nepřemýšlíme o tom, odkud se vzaly a kdo nebo co se za nimi skrývá. Jednou z nich je líšnický šutr, památník na cestě mezi Líšnicí a Spáleným mlýnem, tradiční místo nedělních procházek, s lavičkou, na které si na chvíli odpočine maminka s dětmi nebo cyklista projíždějící brdskými lesy. Stojí na větvení polních cest snad od nepaměti.

A nebo ne?

Mohli bychom napsat, že je to historie stará, jako lidstvo samo, pokud by tedy lidstvo vzniklo v roce 2006. Tehdy se naposledy konalo pálení čarodějnic v prostoru pod hřbitovem, kde je dnes přírodní plocha. Jelikož se nehlídaná hranice časem měnila v černou skládku, rozhodlo zastupitelstvo obce, že tradiční akci zruší, aby nelákala nezodpovědné jedince k překládání starého nábytku, pneumatik a jiného odpadu.

Vyklizená plocha inspirovala kreativní mozky k jinému využití, vzniklo tedy neformální sdružení BOI Líšnice (Bezvýznamná občanská iniciativa) ve složení Karel Žbánek, Luděk Žůrek, Dalibor Matušinský za podpory Josefa Hájka a Martina Bradáčka s cílem vztyčit na volném prostranství pomník. A aby to byl pomník výjimečný, měl připomínat bitvy, hrůzy a utrpení, které se nikdy neodehrály. Cílem nebylo oslavovat smrt a zmar, ale naopak jejich absenci. Proč se chlubit místem, kde lidé umírali, když se můžeme pochlubit místem, kde nikdy nikoho nezabili?

Myšlenka byla předestřena na zasedání obecního zastupitelstva a to akci schválilo s tím, že pomník bude stát jinde (původní lokalita je označena jako přírodně cenná a výstavba čehokoli zde není možná). Bylo tedy vybráno místo za Líšnicí na cestě k Bojovu.

A pak to začalo. Dlouhé a nekončné debaty byly vedeny nad nápisem, který bude pomník zdobit a také nad použitým grafickým symbolem tří oříšků. Finální návrh byl nakonec schválen prostou většinou, přičemž se neúspěšná menšina (Martin Bradáček) rozhodla se další realizace neúčastnit. Dobrovolníci mezi sebou vybrali finanční prostředky na zakoupení pamětního kamene. Ten pochází z lomu na Zbraslavi a do Líšnice jej dopravil Zdeněk Novák. Na místo instalace jej dopravil Karel Kabrna starší a beton na upevnění dovezl osobně tehdejší starosta obce Jaroslav Novák starší. Mosaznou cedulku vyrobila firma Grafoepress a plochu na její upevnění, stejně jako zarovnání žulových patníků, které tvoří konstrukci lavičky, vytvořila firma Jiří Hrubý z Klínce. Samotnou lavičku pak zhotovil Karel Mašek, truhlář v dané době proslavený výrobou cenově dostupných rakví z bedniček od banánů.

Trvalo to skoro rok, ale v červnu 2007 bylo všechno hotovo a mohla přijít tak toužebně očekávaná chvíle slavnostního odhalení. Na tento výjimečný akt, který se konal 20. 6. 2007, byli pozváni hosté z okolních obcí, zástupci spolků a dalších organizací, vrcholní představitelé vlády a parlamentu, prezident republiky a velvyslanci více či méně spřátelených zemí. (Zde je nutno s politováním konstatovat, že převážná část zejména zahraničních účastníků se nejen nedostavila, ale ani svou neúčast neomluvila).

V 16 hodin 30 minut byl tedy pomník slavnostně odhalen. Zazněly tklivé tóny houslí houslového dua Žůrek-Novák, dětský pěvecký sbor místní školy pod vedení paní učitelky Hany Milerové zapěl vlasteneckou píseň Čechy krásné, Čechy mé, duše přítomných oslovily procítěné verše oslavné básně o Líšnici. Pomník byl pokřtěn domácí pálenkou a stal se součástí nemovitého inventáře obce. Objevil se na turistických mapách a posloužil jako orientační bod turistických tras.

A zde bychom mohli historii po-

mníku opustit. To by se ovšem v naší obci nesměli vyskytovat lidé, kteří sice nic vytvořit ani zorganizovat neumí, ale ničit, co vytvořili ostatní, to zvládnou. Pomník se stal cílem útoku vandalů. Nevím, kdo zničil pamětní cedulku, ale nepochybují, že maminka je na něj pyšná.

Je škoda, že někomu z našich sousedů dělá radost ničit něco, co ve svém volném čase a za své prostředky vytvořila parta kamarádů, aby výsledek jejich práce sloužil všem. Patrně si neuvědomuje, kolik práce, času a potu, o penězích nemluvě, to všechno stálo. Ale kdyby se v něm přece jen pohnulo svědomí, může své jednání napravit například tím, že nabídne své služby obci. Práce na opravách, údržbě, úklidu a budování vesnice je pořád dost – a pořád jí dost bude.

Dalibor Matušinský

Střípky ze 4. Líšnického plesu

Klínecká hospůdka Na Farmě opět ožila tradiční společenskou akcí líšnických sousedů. Tančilo se na chytlivé melodii v podání skupiny Party Leaders, nechyběla oblíbená tombola a snad nikdo neodešel domů bez úsměvu na tváři.

Foto: Šimon Kostelník

Masopust jak má být

Po covidové pauze SDH Líšnice opět navázal na místní tradici masopustu. 18. února přesně ve 12:00 se na návsi sešly masopustní masky a pustily se do veselí. Letos dominovaly dva trendy: punk is not dead a energetická krize. Místní občanky totiž zapomněly zhasnout a jakmile přišel účet za elektřinu, maska na masopust byla hotová.

Foto: Dominika Rýparová

Medvěd se svým pánem nemohli chybět.

Chasa si vyprosila povolení k veselí od starostky obce.

"My jsme všude doma!" pronesly místní bezdomovkyně a utábořily se na parkovišti u školy. A kdekdo jim tu radost ze života záviděl.

"Ten zas bude mít Bibli plnou nahotinek," hádaly přihlížející dámy, co má velebný pán v rukávu.

Líšnický bubeník Jakub Noll: Díky zaoceánským lodím jsem mohl poznat svět- Západ

V Líšnici žije rodilý Pražák Jakub Noll už 23 let. Říká, že tehdy si umanol z Prahy odejít někam ven, ale své rodné město potřeboval mít na dosah. Přišel sem jako světzaný bohém, tady ale založil rodinu a kromě své hudební práce se začal živit i jako učitel hudby. „Práce s dětmi mě neuvěřitelně baví. Snad nikdy jsem neměl žáčka, na kterého bych se netěšil,“ říká syn významného českého výtvarníka Miloše Nolla a bratr Davida Nolla, se kterým se během své kariéry několikrát hudebně poťkal – třeba v divadle Sklep.

Text & foto: Dominika Rýparová

Jak se to stane, že oba synové skvělého výtvarníka skončí ve světě hudby?

Za to mohla maminka. Ona byla muzikoložka a úžasná hudebnice – její tatínek, můj dědeček byl výborný houslista, žák Otakara Ševčíka. S maminkou jsme odmalička hráli na klavír a zpívali si, chodili jsme na koncerty, vedla nás k hudbě. Jako malý jsem chodil do ZUŠky – tehdy lidové školy umění – na zobcovou flétnu a maminka dohlížela, abych cvičil. Ale když viděla, že bych si radši zahrál venku fotbal, nechala mě jít. Uměla nadchnout.

A tatínek vás do výtvarného světa neměl chuť zasvětit?

On to asi neuměl tak, jako maminka. Miloš, jak jsme mu ani nevím proč říkali, pořád čekal, až se sám zeptám. Až sám přijdu za ním do ateliéru, zatahám ho za plášť a poprosím, aby mi k tomu, co právě dělá, něco řekl. Mám mu to trošku za zlé, protože si myslím, že jsem nějaký talent měl. (smích) Ale na druhou stranu jsem už v deseti měl jasno v tom, že budu hudebník a budu se živit hudbou. Miloš měl navíc k hudbě taky hodně blízko. To výtvarníci mívají. Třeba támhle ty assembláže za vámi vznikaly jako zpracování hudebního námětu pro krátký film. Hudbu měl moc rád a celá rodina jsme chodili pořád na koncerty. Na výstavy také, to bych mu křivdil, ale neuměl nám to předat tak, jako maminka.

Na jaké nástroje vlastně hraje?

Na bicí, jsem bubeník. (smích) Dva roky jsem chodil na konzervatoř, kterou jsem nakonec vzdal, ale v rámci studia jsem se naučil hrát na tympány nebo třeba xylofon. S tím jsem hostoval i na turné po Katalánsku. To byl slovenský Hummelov komorný orchestr Košice. Asi pět let za sebou jsme jezdili tak na šest týdnů, byly to takové výchovné kon-

certy. Výhodu mi to přineslo i na vojně, kde jsem vlastně dva roky mohl jen hrát a vystupovat a měl jsem to o hodně snazší než ostatní vojáci. No a hraju taky na zobcovou flétnu a piano.

Jak jste se ocitl na zaoceánské lodi?

Po vojně jsem přemýšlel, co dál. Chtěl jsem do světa, ale za komunistů to nebylo možné. Pak jsem se dozvěděl, že některé kapely dostávají angažmá na zaoceánských lodích a pak můžou vycestovat. Prošel jsem třemi kapelami, než se mi to po roce a půl povedlo! Vždycky, když jsem se k nim přidal, zrovna jezdili přestali. Pak se to ale zlomilo a vydržel jsem u toho 16 let.

Jaký je život na palubě?

Je to ideální pro mladého člověka bez rodiny. Taková loď má třeba 3000 zaměstnanců a z nich má každý den třeba 10 lidí narozeniny. Pořád bylo co slavit. Není to místo pro šťastně ženaté. Nebo alespoň ne pro ty věrné. (smích) Samozřejmě přicházely i ponorky, protože s lidmi z kapely jste pořád, zkoušíte, hraje, a i pak se držíte s nimi, protože si nejlíp popovídáte. I když umíte jazyky, je to s Čechy jednodušší, nemusíte hledat ty správné výrazy, přemýšlet, jak se co řekne a co přesně povídá ten druhý vám, jak srozumitelně vyjádřit to, co máte na srdci.

Postupně jsem se stal i kapelníkem. To byla taková náhoda – jeden agent mě oslovil, že na příští měsíc potřebuje kapelu a že já už mám zkušenosti a známosti. Moc se mi nechtělo, ale nakonec jsem byl rád. Dostal jsem lepší podmínky, vlastní kajutu, vyšší plat a hlavně jsem si mohl vybírat hudebníky. Naučil jsem se je volit víc podle jejich charakteru než dovedností, protože když máte v kapele někoho, kdo dělá dusno, jsou ty týdny a měsíce na lodi utrpením, i když třeba hraje jako bůh. Časem jsem si už dokonce vybíral i lodě a společnosti, s kterými chci spolupracovat.

A měl jste čas si prohlédnout svět?

To rozhodně. Hráli jsme hlavně večer, jakmile loď zakotvila v přístavu, hrát jsme vlastně ani nemohli a měli jsme volno. V přístavu platí zákony dané země, museli bychom mít jejich pracovní povolení. Jedna německá společnost přišla s tím, ať hrajeme odpolední čaje – to jsme byli naštvaní, protože jsme chtěli být venku, válet se na pláži a tak... Ale porušovali zákon! (smích)

Kde se vám líbilo nejlépe?

Na Aljašce! To říkám naprosto bez váhání a své ženě a dceři často říkám, že tam bych je jednou rád vzal. Ta panenská příroda, to byla nádhera. Pluli jsme třeba tři dny, aniž bychom viděli jakoukoliv známku civilizace. To jsem nikde jinde nezažil. Norsko je taky krásné, ale všude vidíte nějaké lodičky, dráty, domky. Tady nebylo nic. Brávil jsem si na palubu knížku, že si budu chvíli číst, ale přečetl jsem odstavec a pak jsem hodiny jen koukal a žasl.

Proč to vlastně skončilo?

Poslední plavby jsem už měl svou chatu tady v Líšnici – byl jsem tehdy bohém, neřešil jsem, že není za teplená. (smích) Pak už jsem se na ty lodě netěšil. Neprospívala mi tam ani samota, kterou jsem získal ke kapelnické pozici a původně ji vnímal jako luxus. Ale tak nějak tam měl člověk až moc času přemýšlet a to mi nedělalo dobře. Tak jsem s tím skončil.

Potom jste se živil jako muzikoterapeut...

Ano, to byla krásná práce. Spolu pracoval jsem asi se sedmi ústavy pro mentálně postižené děti. Někam jsem jezdil pravidelně, někam jen občas, ale neuvěřitelně mě to nabíjelo. Ten zájem v jejich očích, upřímná radost, když jsem někam jezdil pravidelně, vítaly mě, objímaly... Bylo to dojemné, ale i náročné. Jednak vymyslet náplň, aby je to pořád bavilo. Ze začátku jsem měl pocit, že po 10 minutách už nevím, co dál dělat. Lekce ale měla dvě hodiny. Náročné to bylo i fyzicky, protože jsem pořád stěhoval aparaturu sem a tam. Kromě své soupravy jsem vozil i nástroje, které si děti mohly půjčit, přestože pochopitelně ne všechno jim můžete dát do ruky.

Dětem se věnujete ale dodnes: učíte je soukromě na bicí.

A když si to rodiče vyžádají, tak i na klavír nebo flétnu. Ale vždycky jim říkám, že na to nejsem odborník. Naučím děti, aby si uměly sednout ke klavíru a zahrát si pro radost, zazpívat si, ale pokud chtějí virtuosa, musí jít jinam. (smích)

Myslím, že většina z nás rodičů právě tuhle hru pro radost pro své děti chce...

To je určitě správně. Není nutné, aby dítě bylo super talentované a chtělo se hudbou živit. Důležité je, jestli ho to baví. Jestli si jednou s chutí doma sedne k soupravě a zabubnuje si u rádia nějakou písničku. Dokonce mám i žáčka, o kterém jsem si myslel, že u toho nevydrží. A dneska je z něj takový bubeník, že si s nadsázkou říkám, jestli ho mám vůbec ještě co učit. Nemá zrovna talent od pána-boha, ale zodpovědně cvičí a má to bušení do bubnů hrozně rád, a to je to nejdůležitější.

Kdy je ideální dát dítě na bicí?

Řekl bych, že nějaký konkrétní věk není. Mám dokonce i dospělého žáka a dělám si z něj legraci, že jestli nebude cvičit, dostane pětku. Myslím, že nejnižší věk je tak šest let, protože je dobré, aby už dítě umělo tro-

chu počítat, bylo schopné se naučit noty. Je potřeba pochopit doby, že nota celá se dá rozdělit na dvě půlové, ty zas na čtvrtkové, osminové... Je potřeba se taky soustředit. Bubeník totiž potřebuje všechny čtyři končetiny a každá dělá něco jiného. Napadá mě, že být schizofrenik nestačí, musíte být dva schizofrenici v jednom. (smích)

S čím u dětí nejlépe bojujete?

Jednou jsem měl žáka, kterého přivedl jeho táta, že by chtěl, aby se kluk naučil na klavír. On ale nechtěl. Nespoupracoval, seděl, koukal do země, nebavilo ho to. Byla velká úleva, když taťka pak po čase přišel a řekl, že si o tom doma promluvil a už pokračovat nebudou. Nemá smysl děti nutit, když samy nechtějí. Občas je také problém rytmus a počítání, někteří bubeníčky hrají v taktu místo osmi osmin klidně jen sedm, nebo naopak devět a ani o tom nevědí. (smích) U klavíru zase překvapivě často bojuju s jejich strachem zpívat, což je velká škoda. Děti se stydí.

Co poslouchá Jakub Noll, když nehraje a neučí?

Když mám tu správnou náladu, říká manželce, že mám dneska večer tzv. „poslouchací“. Beru si sluchátka a v pracovně jdu na ty svoje staré srdcovky. Genesis, Yes, Jethro Tull, Frank Zappa, ale třeba i Slade, Deep Purple...

Současná hudba už mě nedokáže tak pohltnout. Poslouchám, jak je skvěle zaranžovaná, zajímavě vystavěná, dokonale natočená, muzikantsky bravurně zahráná, ale chybí mi tam krásná, chytlivá melodie. Nicméně mám rád třeba Eda Sheerana, ten je fakt skvělý.

Rozhovor končíme povídáním o umění, protože i k výtvarnu má celoživotní hudebník Jakub Noll blízko. Ukazuje mi některé práce svého otce, který byl ovlivněn surrealismem, mohu si prohlédnout i prostorovou instalaci Šiškosmos, kterou Jakub sám před lety vytvořil. Na klín se mi snaží dostat Nollovic osmnáctiletý kocour Dodo a čas od času do mě čumákem štouchne i obrovský černý pes Pytlík. Piju domácí zázvorový čaj a s paní domu si povídáme o radosti ze zpívání, když vás žádná hudební teorie neomezuje a vy zvládnete v jedné písni vystřídat všechny tóniny a rytmy a je vám to celkem jedno. Hlavní je prostě ta radost.

Líšnice jako ze škatulky

Vážení čtenáři, milí sousedé!

Jistě se mnozí z vás chystají na jarní úklid, kdy vymetou ze svých domovů všechnu špínu a všelijaký nepořádek, který se zde během zimy nashromáždil. Bohužel i samotná Líšnice je po zimě plná odpadků, papírů, plastů, prázdných lahví, plechovek a všemožných jiných odpudivých předmětů, které je nutno sesbírat a zlikvidovat, aby se nám v naší vesnici dobře žilo a abychom měli být na co pyšní.

Proto zveme všechny, komu není lhostejné, jak naše vesnice vypadá, na společný úklid obce, který se koná 1. dubna (ne, to není apríl) od 9 hodin. Sraz je na návsi před hasičskou zbrojnicí, kde dobrovolníci obdrží pytle na odpadky, pracovní rukavice a malou svačinu, aby se měli během práce čím občerstvit.

Neváhejte strávit sobotní dopoledne na čerstvém vzduchu a prospět přitom nejen svému zdraví, ale i čistotě Líšnice.

A až se při procházce Líšnicí zadíváte na čisté plochy trávníků a cest bez odpadků a nepořádku, bude vás hřát zasloužený pocit, že je to vaše zásluha.

Za organizátory
Dalibor Matušinský

Uklidme Česko

Uklidme Líšnici

1. dubna 2023

Sejdeme se v 9 hodin před hasičárnou

Pytle a rukavice zajištěny, nezapomeňte na pevnou obuv!

Kontakt: Dalibor Matušinský
737 063 312

www.UklidmeCesko.cz

Partneři akce: KB Nařadce Jistota, ARNIER, PENNY, SKODA, Coca-Cola, EKO KOM

Hledáme posily pro Líšnický zpravodaj

*Píšete?
Fotíte? Kreslíte?
Máte dobré nápady?
Zajímavé kontakty?
Chcete si vyzkoušet, jak se dělají noviny?*

Ozvěte se nám!
zpravodaj@obeclišnice.eu

Pro každého od 12 klidně do 120 let se u nás něco najde.

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě.

RE/MAX
Horizont

Realitní služby, jaké si přejete.

Jaroslav Pýcha
Váš certifikovaný realitní makléř
jaroslav.pycha@re-max.cz
722 490 490

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz

TĚŠÍM SE NA SPOLUPRÁCI

Inzerce

Po škole jsme rádi! Aneb co děláme ve škole po škole.

Dveře naší školy nejsou otevřené pouze v dopoledních hodinách, kdy probíhá výuka, ale samozřejmě i odpoledne. Děti z první až čtvrté třídy mohou chodit do školní družiny a všechny děti mají možnost navštěvovat řadu zájmových kroužků. V tomto čísle zpravodaje bychom vám chtěli odpolední život ve školní družině více přiblížit.

Text & foto: Alena Fialová, ředitelka ZŠ a MŠ Líšnice; Martina Müllerová, vedoucí školní družiny

Odpolední družina nabízí dětem smysluplný způsob trávení volného času. Kdo by si myslel, že jde jen o hlídání a čekání na rodiče, ten by se mýlil. Družina je velmi živý organismus. V současné době má družina tři oddělení a navštěvuje ji 70 dětí.

Kromě běžných a pravidelných činností, kterými jsou především každodenní pobyt venku, odpočinkové hry, společné čtení či každotýdenní návštěva naší milé knihovny paní Žbáňkové v líšnické knihovně, prožívají děti v družině spoustu zajímavých návštěv či výletů. Podívejte se, co jsme v tomto školním roce již stihli.

Od zvířátek přes divadlo až po olympiádu!

V září jsme měli v družině možnost vidět ukázkou výcviku záchranného psa. Velmi zajímavé odpoledne jsme zakončili obzvlášť vydařenou aktivitou – děti se mohly schovat a pes Frodo všechny hravě našel. Hned další týden jsme se vypravili

Záchranný pes Frodo hravě našel všechny děti.

Děti pokořily i nově otevřenou rozhlednu Korunka, která se vypíná nad Černolicemi.

do stáje Kamenitý vrch, kde si děti vyzkoušely péči o koně, nácvik lukostřelby, rytířský šerm a agility hrátky se psem.

V říjnu jsme se vypravili na delší výlet do Černolic, kde jsme zdolali nejvyšší bod s nově vybudovanou rozhlednou Korunka. Většina z nás zvládla vystoupat až nad špičky stromů a pohled do kraje byl velkou odmě-

nou. Následná drakiáda pořádaná školáky pro školáčky se opět vydařila. Draci létali, oheň hřál, špekáčky chutnaly a všichni jsme se u všemožných disciplín výborně bavili.

Jedno sychravé listopadové odpoledne nám zpříjemnila paní majitelka chovatelské stanice terarijních zvířat a hlodavců. Děti byly nadšené jednak z malinkých křečků,

morčat či ještěrek, jednak i z obřích želvích babyček. Většina z nás si odvážíla sáhnout i na kraju Růženku, na což rozvážně dohlížel nenápadný chameleon.

Jak na Nový rok...

Ani v novém kalendářním roce se nenudíme. Leden jsme v rámci našich her zasvětili divadlu, kdy se zlatým hřebem stala divadelní dílna v podání vzácného hosta, lektorky divadla Minor. Tento tříhodinový divadelní maraton všichni zvládli na jedničku a už nyní víme, že to nebylo naposledy! Vyzkoušeli jsme si, jaké

to je se pohybovat po prknech, které znamená svět.

Ve znamení zimních sportů se nesla tradičně větší část únorových dnů. Jednalo se o družinovou zimní olympiádu a děti předváděly neuvěřitelné výkony např. v biatlonu, hokeji, krasobruslení či rychlobruslení. Letošní ročník družinové olympiády byl výjimečný především tím, že jsme si netradiční sport curling vyzkoušeli naostro v curlingové hale s trenérem juniorské reprezentace. To byla paráda! Olympiádu jsme slavnostně zahájili i zakončili a děti si odnesly diplomy, medaile i sladké a věčné

odměny. Sportu zdar!

Poslední akcí byla procházka zimní Líšnicí, během které měly skupinky dětí za úkol poznat různá líšnická zákoutí podle výřezů fotografií. Je to tedy dřina, ale téměř vše děti našly a poznaly. Je vidět, že to tu dobře znají! Odměnou nám nebylo jen slunečné odpoledne, ale i nějaká ta sladkost.

A co nás čeká? Přijede k nám ornitolog, uspořádáme si karneval, těšíme se, až si budeme foukat vlastní korálky s panem sklářem a až na to bude počasí, čeká nás jarní hra spojená s líšnickou naučnou stezkou.

Školáci připravili pro školáčky spoustu vtipných aktivit.

Zkusili jsme si opravdový curling pod vedením reprezentačního juniorského trenéra.

Na návštěvu rozvážně hleděl chameleon.

Kdo se odváží pohlédit si Růženku?

Zprávy ze školky

Líšnický masopust pokračoval i karnevalem ve školce.

V tomto čísle zpravodaje vás seznámíme s třídou našich nejmenších. Do třídy Krtečků chodí v letošním školním roce 27 dětí od tří do čtyř a půl let. S dětičkami je velká leg-race, kterou si užívají především paní učitelky Barbora Brožová a Linda Vebrová. O plynulý chod celé třídy a hladová bříška s láskou a neustálým úsměvem pečuje paní Lenka Ryčlová.

Text & foto: Linda Vebrová, učitelka MŠ; Alena Fialová, ředitelka ZŠ a MŠ Líšnice

Společně se ve školce učíme spoustu zajímavých věcí. Děti se především snaží se o sebe postarat – umýt si ručičky, obléknout se, či se najíst. Velmi rádi zpívají (nejraději s paní učitelkou Verunkou Kopeckou), tančí, cvičí a říkají básničky.

Paní učitelky organizují pro děti i řadu vzdělávacích a sportovních programů nad rámec běžného školkového programu. Seznamují děti s tím, co se kolem nich děje, a tak se probírají různé svátky a výročí, děti se seznamují se změnami ročního období apod. V září například oslavili svátek svatého Václava, slavil se Halloween i čert a Mikuláš a na dušičky se děti seznámily s tradicí vzpomínání na zesnulé a navštívily líšnický hřbitov.

Děti se věnují i sportu. Na podzim proběhl ve školce kurz plavání, který

měl deset lekcí, a v lednu se mohly děti zúčastnit kurzu Hravého lyžování. Také ve školce proběhla zimní olympiáda a sportování se děti věnují i při procházkách Líšnicí či při pobytu na školní zahradě.

Do školky pravidelně přijíždí různá dětská divadla. V letošním školním roce jsme viděli krásná divadelní představení Kašpárek a princezna, 100 opic a Kouzelný zvon.

Že se nám ve školce dobře daří, určitě poznáte z našich fotek, k jejichž prohlédnutí vás srdečně zveme!

Sněhové koule.

Divadélko ve školce.

Nejllepším stavebním materiálem je sníh.

Když se z Krtečků stanou čertíci.

Děti si prohlédly i líšnický hřbitov a dozvěděly se něco o Dušičkách.

Krtečci už také vědí, kdo byl svatý Václav.

Jak se v roce 2022 dařilo naší knihovně?

Paní knihovnice Helena Žbánková připravila pravidelnou statistiku knihovních výpůjček. Tahákem je zejména beletrie pro dospělé, kde najdete i aktuálně nejžádanější novinky, ale v katalogu nachází užitečnou literaturu do školy i místní školáci.

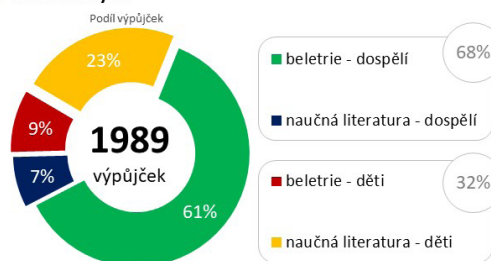
Knihovní novinky můžete sledovat i nadále na webových stránkách www.lisnice.knihovna.cz a osobně můžete navštívit knihovnu v budově Obecního úřadu v úterý 14.30-15.30 a v pátek 17.00-19.00.

Statistika výpůjček leden 2022 – prosinec 2022 Obecní knihovna Líšnice

1 989 výpůjček za toto období
celkem Počet výpůjček je oproti roku 2019 více než dvojnásobný

110 registrovaných čtenářů celkem

... z toho bylo:

65% jsou čtenáři do 15-ti let

Pár kulturních tipů, jak si ukrátit čekání na sněženky

Vánoce na blátě, leden v tričku a v únoru mrzne, až praští. Děti neúnavně testují flouštku ledu na rybníce a brousí brusle, my jim držíme palce, ale tajně se těšíme, až se „to zase zazelená“. Zatím tomu sice nic nenavědčuje, ale může nás uklidnit holý fakt, že jaro prostě není *Godot* a ještě ani jednou se nestalo, že by nakonec nepřišlo. A jak jinak si zpříjemnit čekání než dobrou knihou z Helenčiny knihovny proloženou nějakým kulturním zážitkem. Podívali jsme se do našeho okolí a vybrali jsme pro vás několik zajímavých tipů, které byste mohli přehlédnout, ale podle nás stojí za pozornost. Věříme, že si vyberete a to jaro nakonec zase přijde.

Připravil: Tomáš Fiala

Hudba

Spirituál kvartet

24. 3. 2023 Club kino Černošice

Skupina Spirituál kvartet přímo navazuje na legendární Spirituál kvintet. Kontinuitu s tímto souborem zaručuje především účast Jiřího Holoubka a Veroniky Součkové, dlouholetých členů Spirituál kvintetu. Ti své síly spojili se dvěma dalšími vynikajícími muzikanty a s pokorou, úctou a vřelým staví na odkazu svých předchůdců, který rozvíjí dál vlastním zvukem, podáním, ale i novým autorským repertoárem.

SVĚCENÍ JARA v podání Jaroslava Svěceného

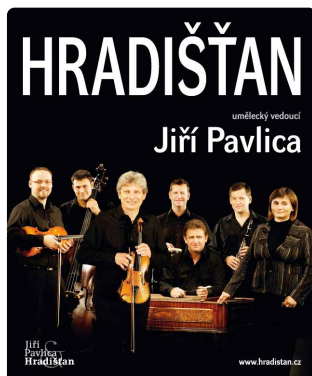
26. 3. 2023 v 19:00, Kulturní středisko U Koruny, Praha Radošín

Jaroslav Svěcený - housle, Ladislav Horák akordeon a bandoneon

Jaroslav Svěcený je český houslový virtuózní, který má na svém kontě více než čtyřicet nahraných alb. Ladislav Horák je rovněž virtuózní, ale na akordeon. Koncertuje sólově i s předními českými a světovými tělesy, nahrává a vyučuje v Evropě i v zámoří. Jejich společný koncert proto bude opravdový zážitek, který si nejde nechat ujít.

Hradištan & Jiří Pavlica

25. 5. 2023 v 19:00, Divadlo A. Dvořáka Příbram

HRADIŠTAN & Jiří Pavlica je ojedinělé seskupení s vysokou uměleckou i interpretační úrovní, nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem, který v počátcích vycházel zejména z lidové tradice. Jejich koncerty bývají rychle vyprodané, proto není radno váhat a včas si zakoupit vstupenky. V komorní atmosféře příbramského divadla si Hradištan užijete určitě lépe než na velkém festivalovém pódiu.

Divadlo

Doktorská pohádka

4. 3. v 15:00, Divadlo Jana Kašky Zbraslav

Velká doktorská pohádka ze souboru Devatera pohádek pochází z pera významného českého spisovatele Karla Čapka. Vydána byla v roce 1932 a ihned si získala srdce nejen dětí, ale všech Čapkových čtenářů. Nikdo totiž nevrací hravost dítěte dospělým tak, jako právě Karel Čapek. Zveme vás na Čapkovskou klasiku v jemných kulisách 30. let dokreslenou originální hudbou složenou hudební skupinou RAZAM.

Jak jsem vyhrál válku

7. 3. 2023 v 19:00, Divadlo A. Dvořáka Příbram

Pokud je vám titul povědomý, nemylíte se! Ve zcela novém obsazení uvidíte příběh vojáka Ernesta Goodbodyho, který se svérázně potýká s mašinérií armády. Svým naivním a důkladně poctivým přístupem ke všemu a všem uvádí v šílenský ty, kteří v rozkazech a drilu našli smysl svého života. V divadelní úpravě slavné knihy Patricka Ryana uvidíte vedle členů příbramského hereckého souboru hostujícího herce a muzikanta Aleše Hámu.

Foto: Archiv Divadla A. Dvořáka v Příbrami

Historiky z Tinderu

7. 3. 2023 ve 20:00, Kavárna a bistro Tady & teď, Mníšek pod Brdy

Herci Lukáš Hejlík a Pavla Dostálová představí horkou novinku od populární stand-up komičky Lucie Macháčkové. Jedná se o příběhy o lásce, sexu a dalších katastrofách. Z nejhorších rande jsou ty nejlepší historiky – protože neštěstí ne-

chodí po horách, ale po single holkách!

Jistě, pane ministře

16. 3. v 19:00, Divadlo A. Dvořáka Příbram

Divadelní verze kultovního britského televizního seriálu. Verze o desítky let mladší, a proto ostřejší, sofistikovanější, současná. Ač v britském prostředí, situace, postavy i vztahy mezi politiky jsou natolik typické, že českému divákovi snadno připomene domácí realitu...

Kino

Julie, co by bylo kdyby

25. 2. 2023 ve 20:00, Bio Řevnice

Pozoruhodný příběh 80leté pianistky, která přemítá, kam by se ubíral její život, kdyby ji nejrůznější náhody nenasměrovaly tam, kde je dnes... Francouzský romantický film plný nádherné hudby.

Jizerské hory známé i neznámé

26. 2. v 17:00, Kino Radošín

Unikátní a vizuálně podmanivá zpráva nejen o minulosti a současnosti Jizerských hor, ale i o lidech, kteří zde zanechávají stopy často větší, než si kdy sami dokázali představit. Přestože Jizerky dnes patří k často vyhledávaným cílům turistů, skrývají i mnohá tajemství, za kterými se filmaři vydali. Natáčeli nejmodernějšími technologiemi jak na české, tak polské straně hor. Filmem navázal Viktor Kuna na své oceňované dílo o Krkonoších z roku 2018.

Přednáška

Raffem po Zambezi

23. 2. 2023 v 18:00, Fürstův sál, Dobřichovice

Povídání s profesorem pacovského gymnázia o náročné expedici plné adrenalinových zážitků. Dozvíme se o autentických setkáních s domorodci Zambie, Zimbawe a o trekování po nejstarším národním parku Afriky.

Přejít Pyreneje? To je výzva!

KDO JE VILMA?

Vilmu Tůmovou můžete potkat na toulkách po okolí Líšnice s výmarským ohařem Ruby. Bez pohybu a přírody si neumí svůj život představit.

Když čas dovolí, putuje českou krajinou, ale ráda nakoukne i za humna kdekoliv po světě. Nesnáze na cestě řeší humorem sobě vlastním.

A nově sdílí své zážitky i na blogu vilminyvilomeniny.cz

8.9.2022 čtvrtek

Ve dvě ráno mi zvoní budík, než se dohrkám na letišti, jsou čtyři. Před sedmou vzletáme do Bruselu a v půl druhé vystupuji v Bilbau. Zastávku autobusu do centra nacházím snadno, ale řidič jen rozčileně gestikuluje. Co? Lístek? Jinde? Jo na letišti! Správnou zastávku samozřejmě přejezu, ale Decathlon je odtud jen kilometr. Kupuji plynovou kartuši a odměním se hnusnými suchými nudlemi v čínském bistro. S angličtinou je to překérka. Musím se dostat na autobusové nádraží a odtud do San Sebastián. V metru se mě ujímá ochotná pracovnice metra, koupí mi lístek, ukáže nástupiště a odpočítá zastávky. Vodí si mě jak

medvěda v cirkuse, ale jsem jí vděčná. Vystoupím správně, ale kde je to nádraží?

Nevěřte Jehovistům! Stojí před nádražím a pošlou mě na opačnou stranu? U pokladny jde o velkou zkoušku mé trpělivosti. Stařík přede mnou zdlouhavě hledá peníze, ty mu upadnou a on se pro ně nemůže ohnout. A znova. Když konečně peníze položí na pult, pošle ho pokladník k jiné společnosti. Já také vystřídám dvě pokladny, než trefím tu správnou. Jsem vnitřně smířená, že dnes do Irunu nedorazím. Netuším, jak budou spoje navazovat. Nechávám se vést a postrkovat a doufám, že se dostrkám tam, kam mám.

V San Sebastiánu jsem za hodinu a půl a znovu si mě milí lidé podávají až ke správné zastávce do Irunu. Cpu se do každého autobusu, až se mne ujme pán, který jede mým směrem. Vystupuji v Irunu a světe div se, můj hotel je odtud sto metrů.

Odhazují batoh na pokoj a vydávám se na krátkou podvečerní procházku. Už chápu, proč bylo v celém městě tak drahé ubytování. Proti mně se valí masy bíle oděných lidí, ženy jsou přepásané rudými šátky, muži mají na hlavách červené barety. Přicházím do Hondarribia ke starobylé pevnosti nad oceánem, když zaslechnu vysoké zvuky píšťal a řinčení bubnů. A už to začíná. Stovky stejně oděných

mužů, od starců až po chlapečky, hrají, bubnují a zpívají z plných plic: papa deos deos, papa deos deos pa. Podél cesty je povzbuzuje dav, zpívá s nimi, dívky tančí, je až dojemné vidět jejich hrdost na svou zemi. Podupávám si s nimi do taktu a s obdivem pozoruji koně s jezdci, kteří průvod uzavírají. Jak dokážou být v takové vřavě a hluku klidní? Za tmy se vracím do hostelu a padám únavou. Byl to dlouhý den.

24 km

9.9.2022 pátek

Vzbouzím se až v osm, venku celou noc lilo, což je fajn, protože v městěčku to všude páchlo močí. Včera jsem cestou zahlédla jen jednu tojtojku. Vyrážím v devět za mírného mženi, které se v mžiku mění v šilený cedák. Cesta se hned za městem ďábelsky zvedá a tělu se moc nechce. Občas mřím pár pátečních výletníků. Celý den procházím lesnatou krajinou protkanou farmami s ovčím ohradami, zeleninovými zahradami a kam se podíváš, všude rostou jedlé kaštiny.

Před šestou jsem v Bera, těším se do hospody, ale už nevaří. Nebo ještě? Zato mají výborné zmrzlinové fíramisu a kávu. Ptám se po ubytování, ale kde nic, tu nic. Neva, zajdu za město a najdu si místočko. Procházím malebnými uličkami, kochám se starobylými kamennými domy a začínám zase stoupat. Za vsí oslovuji paní na dvoře farmy. Ještě že mám v mobilu překladač, s pantomimou bych nevystačila a anglicky neumí ani mladí. Paní mi ukazuje nevznatý plácek kousek za domem, a tak

mám pro dnešek vystaráno. Na zítra jsem si bukla v Elizondě hostel, ale má to háček. 30 km a 1300 m převýšení. Asi si budu muset přivstat.

28,6 km, 996 m převýšení

10.9.2022 sobota

Vstávám v sedm, spolknou pár chlorel a hrst rozinek, chci jít, dokud ještě není takové horko. Během chvíle mě cesta praští do čela. Když se vydrápu nad mraky, údolí pode mnou se utápí v mlze a tráva je namrzlá křišťálovou rosou. Jde se pěkně a před jedenáctou jsem na rozcestí, kde jsou dokonce dvě restaurace. Když

si chci objednat, klasika, nikdo neumí anglicky. Slečně servírce ukazují omeletu se slaninou vedle sedícího pána. Kývne a přináší mi obrovskou omeletu s houbami. Nevadilo by to, kdyby houby nebyly syrové. Snažím se vypreparovat vajíčka a zbytek nechávám.

Cestou potkávám dva „kluky“ mého věku, kteří jdou také GR11, což je název trasy, která vede od Atlantického oceánu ke Středomoří, přes tři státy a měří cca 840 kilometrů. Před námi se zvedá obrovský kopec a vedro nás špendlí k zemi. Postupně jim utíkám, až mi mizí úplně. Kolem se vlní lány vysokého kapradí, které se tu překvapivě balíkuje do kuláčů místo sena. Začínají nade mnou kroužit orlí. Je jich snad deset a majestátně se vznášejí prostorem. Jen ten jeden je podezřele dlouho jen nade mnou. Že by vyhlížel kořist?

Konečně začínám klesat a u pramene s vodou potkávám starší pár, který jde HRP, což je těžší varianta GR11. Celkem dnes čtyři lidi. Do

Elizonda scházím z posledních sil. Konečně sprcha, pívko a bagetka s osmaženou slaninou. Teda dvě. A zítra hlavně na pohodu.

31 km, 1280 m převýšení

11.9.2022 neděle

Dnes mám pomalý rozjezd. Než zabalím usušený stan a další věci, je skoro půl deváté. Cestou mívám kavárničky a zláká mě představa dobré kávy. Ale kde je mléko? Prosim o milk a paní odněkud vystrachá med. Rozpoutávám pantomimu, trkám, bučím a v závěru se i podojím. A paní řekne „milk“. Dostávám mléko, kopnu do sebe kafe a hurá do kopce.

Potkávám Paula z Paříže s 28 kily na zádech. Dnes je ve stínu 33 stupňů, v každé louži máčím vlasy, klobouk, tričko i chladicí ručník. U zurčícího potůčku svačím patifu, když mě mívá sympatický Španěl. Šlape mu to o hodně rychleji i s těžkým batohem, ale když projde vrátky v ovčí ohradě, počká, aby mi je otevřel a podržel. Procházím zelenými pastvinami, na kterých se pasou ovce s dlouhou jemnou vlnou a spousta podsaditých koníků se zvonci na krku. Pod nohama se vlní koberce rozkvetlých fialových ocúnů a krajina svými zaoblenými kopečky připomíná spíše Malou Fatru. Opravdové hory jsou ještě v nedohlednu.

Sice jsem dnes chtěla jít na pohodu, ale vidina teplého jídla mě žene do chaty Saragain. Španěl zůstává bivakovat pod kopcem, kde se k němu přidává postarší sympatická dvojice Angličanů. Supím sama do příšerného krpálu a další dvě hodiny sbíhám k chatě. Vítají mě zatlučená okna a zamčené dveře. Ode dneška mají zavřeno! To je tak, když s něčím člověk moc počítá. Stavím stan na louce před hospodou, kolem se promenují krávy a koně. Snad nedostanu chuť na můj stan. K večeri čínská polévka, ach jo. Už tu dvakrát projela policie! Proč? Vždyť je to samota! Jenže to by tu každou chvíli nesmělo zastavit nebo přibrzdit auto. Možná se jim také zachtělo teplého jídla.

29 km, 1400 m převýšení

12.9.2022 pondělí

V noci mě vyděsí proud silného světla ve stanu a on to úplněk. Celé dopoledne se sápu do pravého úhlu, ale odměnou mi jsou konečně štíty Pyrenejí v dáli. Nezávidím tomu,

na koho po návratu domů narazím, když 18 dní držím bobříka mlčení. Ale sama nejsem, to ne. Koně, ovce a krávy mě provázejí od počátku cesty. A se sebou si taky člověk dobře pokecá.

V poledne přicházím do Burguete, kde se má trasa protíná s pouťníky mířícími do Santiaga de Compostelo. První hospoda předražená, druhá zavřená. V sámošce si kupuji bagetu, mozzarellu a rajče, zajímá mě broskví se sušenkou a jak mi je. Dohání mě Angličani ze včerejška, paní má ultralight batoh, jen deset kilo a jdou celou GR11. Bohužel si tu dávají den volna, takže už se nepotkáme.

Dělá se hrozné dusno, na sluníčku může být 35 stupňů a země sálá horkem. Stoupám do kopce po nudné prašné cestě a vůbec mě to nebaví. Zahlédnu koryto pro dobytek plné ne úplně čisté vody, ale je mi to jedno. Máchám vše, co jde a zachraňuji si život. Po třech hodinách klesnu do vesničky Orbara a světe div se, i když má hospoda zavřeno, paní hostinská mi ochotně načepuje pivo a nabídne podivné smažené koule. Když si všimne české vlajky na batohu, začne vykřikovat: „Republika Čeka“. Dokonce nabízí ubytování na dvorku pod okny. S díky odmítám a sypu si to k řece za vsí. Koupel je příjemná a zmožené tělo jen vrní.

Stan postaven, déšť může přijít. A taky přichází. Místo pár kapek větrná smršť a bouří na všechny strany. Není mi z toho kdovíjak dobře, plachta se napíná, vítr lomcuje kolíky. Když déšť trochu poleví, jdu je raději ještě trochu zatlouct, aby mi stan nespadol na hlavu.

28 km, 840 m převýšení

13.9.2022 úterý

Ráno nezačíná nejlépe. Venku po-prchává, balím ve stanu. Chybí mi jedna ponožka a jelikož mám jen jedny rezervní, je to problém. Vyházím celý batoh, nic. Musí tu přece být, včera večer jsem si ji svlíkla. Kde je láhev s vodou?

Vyrážím za deště, zvedá se vítr. Čím jsem výš, tím víc to se mnou hází a rve ze mě pláštěnku. Naštěstí se nořím do lesa na závětrné straně. Přestává přšet a vykoukne sluníčko. Fuj! Na cestě přede mnou se plazí zmije. Potkávám stejného zoufalce, který jde opačným směrem, takže pozitíí končí v lrunu.

Humor mě rychle přechází, když

vylezu z lesa na širokou otevřenou pláň. Vítr si se mnou dělá, co chce, šněruji ze strany na stranu, zapírám se hůlkami a bojuji o každý metr. Skrčená za dobytčí ohradou svačím a pak ztrácím cestu. Nutno říct, že značení GR11 je super, na každé křižovatce jsou křížky, kam ne a značka správným směrem. Jenže mapy na Seznamu nejsou občas aktuální, a tak se stane, že červená zmizí. Ale stačí, když pokračuji podle mapy v telefonu a červená se časem objeví. Cesta se začíná svažovat do údolí, vítr pomalu ustává, ale obloha tmavne. Pár minut před Ocha-gaviou mě smetou kroupy. Místo pěšiny potok, boty jsou durch.

Městečko je jako z pohádky, potkávám i pár turistů. Paní v informacích mi doporučuje výbornou restauraci. Hezky se usadím, přeložím si do telefonu jídelníček a s vybraným menu kráčím za číšníkem. Cosi spustí a pak mi na lístek napíše, že vaří od 20,30 hod. To už, milej pane, budu spát! Balím saky paky a jdu do kempu. Pan recepční neumí anglicky, ale nakonec to nějak spatláme a dostávám sdílený pokoj, kde jsem našťestí sama. Chybí mi prostěradlo, tak ještě jednou. Recepční něco hučí, ale nedám se. Nakonec mi cpe dvě, říká něco o eurech, pak mávne odevzdaně rukou a já hrdě s jedním odcházím. Jelikož je v areálu kempu i restaurace, ptám se na jídlo. Prý je dnes výjimečně zavřeno a musím do města.

Převlíkám se do suchého a vyrážím. A hele, v kempové restauraci sedí lidi. Vrhám se dovnitř, chápu se jídelního lístku a čekám na obsluhu. Přichází můj pan recepční, při pohledu na mě se mu přitíží, vyveče mě před dveře, kde je napsáno, že dnes, opravdu pouze dnes, nevaří! Ve městě hledám potraviny, ale můžu si koupit jen bagetu v pekařství. Holt čínská polévka to zase jistí a k tomu se odměním v hospůdce radlerem. Byl to dlouhý a náročný den, snad už bude jen lépe.

27 km, 1010 m převýšení

14.9.2022 středa

Ponožka ze včerejška stále nena-lezena. Vyrážím po snídani do slunečného dne, ale cestu mi zkrčí hospůdka nabízející snídani. Dávám si kávičku s croissantem a mašíruju směrem Isaba. Dnes mě čeká příjemná chůze do mírného kopce. Šťíty hor se rychle přibližují a jsou tak hrozné i krásné, až jsem celá naměkko.

To mě přechází při příchodu do Isaby. Historické městečko vypadá jak po morové ráně a když narazím na osamělého turistu, chce se mi ho obejmout. Konečně vidím otevřenou hospodu. Jíst chcete? Jste se paní zbláznila! Obědvám pivo a kávu a hodinu čekám, až ve čtyři otevře místní obchod. S jídlem už jsem na doraz a na vesnici nenarazím minimálně další dva dny. Mile mne překvapí široký výběr malého občůdku. Nakupuji těstoviny, rýži, mšili a kousek syra.

Venku potkávám Garyho a Diny, dva Angličany, které jsem před dvěma dny opustila. Chvilku klábosíme, oni přespí v městečku a já jdu zakempovat o pár kiláků dále. Nacházím místo u potoka, hned vedle prašné cesty. To ještě netuším, že se tudy budou vracet davy lidí z výletu. Zvedá se vítr, místo je tak kamenité, že hodinu zatloukám kolíky, stan se nadouvá a hrozí spadnutím. Následuje ledová koupel a spočinutí. Jak já se těším, až půjdu zítra nahoru. Konečně hory!

Zaslechnu kroky. A další. Určitě mě někdo zabije, nebo se na stan vrhne medvěd! A najednou řach! Ze skály spadne těsně vedle mne balvan. Srdce se rozbuší hrůzou. V jedenáct to vzdávám a беру si prášek. Aspoň umřu ve spánku.

26 km, 820 m převýšení

Do konce výpravy zbývá ještě 11 dní. Tak co myslíte? Najde Vilma ztracenou ponožku? Podaří se jí dostat do žaludku i něco jiného než čínskou polévku z vlastních zásob? A vůbec: přežila Vilma noční lavinu kamení? To a mnoho dalšího se dozvíte v dalším dílu, který přinese letní vydání Líšnického zpravodaje. Těšte se, už brzy ve vašich schránkách!

Jarní potěšení

Jaro bývá nejvyhlíženějším ročním obdobím. Po šedivé zimě, která působí delším dojmem než jakýkoliv jiný čas, přicházejí konečně světlejší dny a příroda se začíná zelenat. Přineste si ji i domů!

Text & foto: designérka Martina Krumphanslová,
M ART studio a ateliér Chvadlène Madlène©

Zelené srdce

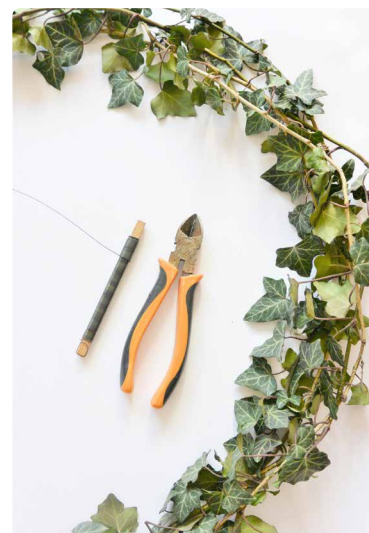
Pár větviček břečtanu (latinsky Hedera Helix) se promění doslova za pár minut pomocí šikovných rukou a floristického drátku v dekorativní srdce. Kontrast zelených listů a ještě neolístěných větví stromů vytvoří zajímavou a neokoukanou kompozici, kterou si nejlíp užijete před domem nebo na terase. Do interiéru však svěží listy Hedery nedávejte, brzy by vám zaschly.

Potřeby:

- floristický drátek
- větvičky Hedera Helix
- kleště
- šikovné ruce

Postup:

1. Větvičky Hedery nastříhejte na stejně dlouhé pruty.
2. Rozdělte je na dvě části a vytvořte z nich kruh. Zafixujte vše floristickým drátkem.
3. Kruh v horní části vmáčkně-

te dovnitř, ve spodní části naopak prohněte směrem ven a vytvořte srdce.

4. Vše dobře upevněte floristickým drátkem a zastříhněte. Není to však nutné, krásně vypadá i srdce s visícími větvičkami Hedery směrem dolů. Jen tak volně. Finální vzhled je čistě na vás. Můžete ho ponechat v přírodní podobě, nebo ho okrášlit ozdobnou stuhou.

Voňavé muzicírování

Stačí pár voňavých narcisů a staré nepotřebné notové zápisy. Kytici jarních květin prostě umístíte do vazy a ze starých not nebo i ozdobného papíru vytvoříte kornoutky. Květenu provlékněte kornoutky a ještě přizdobte vaz. Až vám květy uvadnou, nevadí, nahradte je novými. Na jaře jsou v prodeji květy narcisů kolem 15,- Kč za kus. Taková vůně svěžího narcisu za to stojí!

Rozkvetlé jarní vítání

Máte rádi čemeřici? Dají se sehnat i ve velmi realistické látkové podobě a vydrží všechny výkyvy počasí. Využijete je třeba jako součást aranžmá na věnec, který rozzáří vaše vchodové dveře.

Potřeby:

- proutěný korpus – přírodní
- větvičky břečťanu
- látkové květy čemeřice
- vázací floristický drátek
- kleště

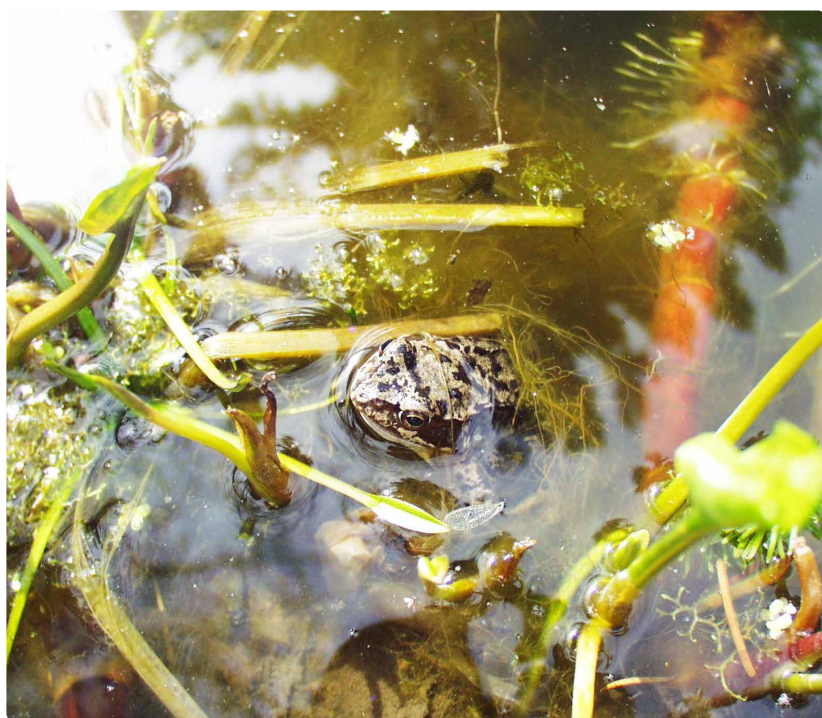
Postup:

1. Proutěný korpus omotejte větvičkami břečťanu a upevněte drátkem.
2. Mezi zelené větvičky zapíchejte květy čemeřice. Máte hotovo!

V posledních letech je o čemeřice nebývalý zájem. Na trhu je k dispozici mnoho barevných kultivarů. Existují čemeřice s květy citronově žlutými, bílými, červenými či fialovými tečkami či skvrnkami. A také kultivary plnokvěté. Takové rostliny se prodávají spíše ve specializovaných zahradnických centrech, ale leckdy na ně narazíte i v hobbymarketech.

Pro pěstování čemeřic vybírejte místa alespoň mírně zastíněná, chráněná keří nebo vzrostlými stromy. Větší sucho během letního období většině druhů nevádí. Půda však nesmí přeschnout. V zahradě čemeřice pěstujeme jako solitéry, nebo je můžeme kombinovat s dalšími na jaře kvetoucími druhy, jako jsou plícníky, sasanky, podléšky, kandíky, kyčelnice apod. Můžete je umístit i do mírně zastíněných partií skalek.

Zahrada na jaře

Jezírko už může být v březnu plné života.

Jaro je asi nejkrásnějším obdobím nejenom pro zahradníky a zahrádkáře. Všichni jsme po zimě unavení a tak rádi načerpáme nové síly ze sluníčka a z prodlužujících se dnů. Již na konci února se příroda pomalu, ale jistě probouzí. Cibuloviny už „lezou“ z půdy a ukazují své květy, dřeviny už mají často mízu a začínají rašit. Každý, kdo má rád zahradu, se už nemůže dočkat, až začne všechno uklízet, stříhat, okopávat, sázet a hlavně vysévat. Právě teď je již ten správný čas se vším začít. A co uděláme kvalitně na jaře, to se nám pozitivně ze zahrady vrátí během celého roku. Čím tedy začít a co nepočká?

Text & foto: Pavel Matiska

Květinové záhony

Od února je ten pravý čas začít předpěstovávat sadbu letniček, abychom mohli rostliny v polovině května vysadit na záhony a kvetlo nám všechno celé léto. **Můžeme začít s výsevy lobelií, petunií, nestařců nebo hledíků, letniček které mají drobná semínka.** Afrikány (aksamitníky) nebo cínie (ostálky) vyséváme až později, stačí

Čemeřice (Helleborus) kvetou hodně časně. Prostor kolem nich je dobré ještě před tím uklidit.

Vilín (Hamamelis) kvete již v únoru. Ideální je ho nechat růst volně bez prořezu.

Výsadbu hlíz jiřin (Dahlia) si naplánujte na duben.

v polovině dubna. Také je dobré myslet i na přípravu záhonů pro letničky a můžeme vyzkoušet i přímý výsev na záhony. U některých druhů je vhodná doba pro přímý výsev na záhon už od poloviny března nebo začátku dubna (hrachory, černuchy, měsíčky, ostrožky, apod.). Výsevy a sadbu letniček musíte zatím trochu hýčkat ve vyhřátém skleníčku či foliovníku (nebo i doma za oknem) při teplotě kolem 20 °C.

Brzy také začínají rašit cibuloviny (sněženky, bledule) a hlíznaté rostliny (taloviny). Už v polovině února nebo začátku března (podle počasí) je vhodné začít záhony uklízet a dávat těmto rostlinám prostor, abychom je později při úklidu nepoškodili. **Pokud máme cibuloviny mezi trvalkami, můžeme trvalky, klidně i traviny, ostříhat už na konci února či začátkem března.** Čím dřív, tím lépe. Dobře vyčištěný záhon

nám zaručí lepší prosperitu všech rostlin hlavně z důvodu menšího tlaku patogenních hub, které často přežívají na zbytcích uhynulých částí rostlin.

U všech květinových záhonů je také vhodné na jaře rozhodit trochu dobře uleželého kompostu (klidně vrstvičku cca 2 – 5 cm) nebo trochu přihnojit minerálními hnojivy (NPK, Cererit, maximálně 50g/m² plochy). Určitě nepoužívejte na hnojení čerstvý hnůj. Pro květiny je příliš agresivní a přinesl by jim jen problémy.

Zeleninové záhony

Záhony připravte na výsadbu zeleniny a květin rozhozením vrstvy uleželého kompostu.

Zeleninová sadba se také hlásí o slovo už od února (celer, bazalka, majoránka), či března (papriky, rajčata, saláty, kedlubny). Některá zelenina roste tak rychle, že ji stačí **předpěstovat až začátkem dubna (košťáloviny – zelí, kapusta, květák, brokolice; dále okurky, cukety, apod.)**. Plodové zelenině je potřeba pořádně topit až na 25 °C. U košťálovin postačí teplota jen kolem 10 – 15 °C. U zelenin, které musíme vysévat přímo na záhony je potřeba vše připravit (nakypřit, urovnat, případně zapravit trochu kompostu) a **začít s výsevem už začátkem března (mrkev, petržel, cibule, pór, špenát, salát, mák, červená řepa)**, protože osivo dlouho leží v půdě, než začne klíčit. Později **v dubnu pak vyséváme teplomilnější druhy (hrách, kukuřice, kopr, dýně, fazole – klidně až v květnu)**. Během dubna také můžeme vysazovat sadbu košťálovin a předpěstovaný salát. **V květnu pak vysazujeme nebo vyséváme okurky, cukety, melouny nebo ře-**

ba bazalku či celer).

Záhony se zeleninou je potřeba zpočátku dobře odplevelovat a kypřit půdu kolem malých rostlin. Když se nám vše dobře podaří, už na konci jara může sklízet první salát či špenát. Nezapomeňte také na jaře **vysadit vytrvalé druhy zeleniny** (reveh, libeček, chřest či křen), které vám mohou přinášet užitek několik let bez větší péče. Také je **vhodná doba na výsadbu aromatických (levandule, šalvěj) a kořeninových rostlin (tymián, dobromysl, pažitka, saturejka horská, rozmarýn, apod.)**.

Trávník

Prořezávání (vertikutace) trávníku prospěje.

Zelené porosty trávníků jsou na jaře v podstatě nejnáročnější na péči. Většina druhů trav, které pěstujeme, má během dubna (někdy už koncem března) neaktivnější růstovou periodu z celého roku, takže je potřeba ji využít. **Už od března můžeme trávníky prořezávat (vertikutace), provzdušňovat (aerifikace) a hlavně je musíme dobře vyhrabat a nahnojit zejména dusíkem.** Vhodná jsou granulovaná dlouhodobá hnojiva s postupným uvolňováním dusíku tak, aby trávy měly dostatek této živiny po celou dobu aktivní periody růstu. Na trávníky je vhodné také po vyčištění navézt směs kompostu a křemičitého písku (top dressing) a precizně rozhrnout do vrstvy maximálně 2 cm tak, aby směs propadla mezi stébly a nezahrnula celou rostlinu. Ideální je to dělat za sušších dní, kdy se kompost nelepí na listy trav. Když máme vše hotovo, ponecháme trávníky trochu v klidu a zhruba **od dubna můžeme začít pravidelně sekat**, ideálně jednou týdně. Sekání je důležité pro udržení hustého trávníku. Pokud jsou trávníky řídké nebo po zimě vyhnílé, je potřeba je dosévat (osivo klíčí až při teplotách nad 5° C).

Okrasné keře a stromy

V březnu je vhodné provést ořez keřových růží.

Časné jaro je **ideální pro řez všech opadavých listnatých keřů a stromů**. Některé druhy je potřeba řezat opravdu co nejdříve (únor), protože mají brzo mízu v kmeni a větvích (jilmy, javory). Keře je vhodné v této době prořezávat v podstatě všechny (krom na jaře kvetoucích, u kterých se tím ochudíme o květy). V létě kvetoucí keře (komule, ořechokřídlec, tavalník, růže) je lepší seříznout výrazně hlouběji, mají pak lepší květy. Je čas i na řez hortenzií. Spolu s řezem růží je lepší tohle odložit až na začátek dubna, kdy rostliny raší a tolik už nehrozí větší mrazíky a ořezané keře nám nevymrznou. Jarní řez jehličnanů není úplně ideální, lepší je na to spen a září. Pokud musíte některé ořezat, pak jen „opravdu decentně“. **Jaro je také ideální termín pro hnojení dřevin**

optimálně v podobě granulovaného vícesložkového hnojiva (cereřit, NPK). Později v létě je pak lepší dřeviny nepřihnojovat, aby stihly do zimy vyzrát. Proto je jaro v tomto směru velice důležité. Pokud máte výsadbu okrasných dřevin mulčovanou kůrou, je dobré mulč na jaře přidat.

Ovocné keře a stromy

Prořezy ovocných stromů a keřů jsou velice důležité a u některých druhů je potřeba je provádět každoročně (jabloně, hrušně, angrešty, rybíz, maliny, ostružiny, vinná réva, broskvoně). Vždy **začneme s prořezávkou vinné révy**, která má mízu nejdříve (již koncem února bývá často pozdě). **Ostatní dřeviny můžeme prořezávat do narašení** (cca poloviny dubna). U ovocných dřevin platí stejně jako u okrasných, že jaro je **nejlepší termín na hnojení** kompostem nebo minerálních hnojivem, případně uleželým hnojem.

Jezířka, rybníčky a vodní plochy

Vodní plochy je na jaře také potřeba **pořádně vyčistit od organického materiálu** (zbytků listů a větviček), jinak budou dělat během léta problémy s nárůstem řas. Vodní a bahenní rostliny ostříháme a odstraníme veškerou starou hmotu. Pokud máme

malé jezírko, je někdy vhodné ho na jaře vypustit a vyčistit úplně. U větších to není potřeba, ale je dobré alespoň dno odkalit (třeba vodním vysavačem nebo čerpadlem). Na jaře je také vhodné do vody **doplnit nitrifikační bakterie** (prodávají se jako startovací bakterie do jezírek). Vodní rostliny můžeme přesazovat, ale není příliš žádoucí je přihnojovat, doplnili bychom do vody příliš mnoho živin a zkomplikovali tak nárůst řas ve vodě během teplejšího období. Jaro je vhodné (ideálně až duben) na rozdělení a přesazení leknínů, kterým dáme dostatečně živný substrát (jediné vodní rostliny, které ho nutně vyžadují). Abychom zabránili odlivu živin ze substrátu, zasadíme lekníny do nádoby a zasypeme pískem a štěrkem, aby tyto materiály fungovaly jako filtr.

Závěrem je potřeba připomenout, že jaro je nejdůležitější část roku, která nám může přinést spoustu radosti, ale také starostí, pokud nestihneme vše pro zahradu udělat. Během roku se pak už většina těchto činností nedá dohnat a musíme to udělat až v následujícím roce. Přejí všem, aby to letošní jaro bylo co nejvládnější a nejkřídovější. Když nebudete mít náladu, tak se nehoňte, zahrada to někdy zvládne i bez vás. Hlavně si ji maximálně užijte dle možností a načerpejte z ní spoustu sil do nové sezóny.

Ksichtěte se, je to zdravé

Face joga je nejen veselá, ale hlavně účinná procvičování obličejových svalů s efektem přirozeného omlazování. Práce svalů na obličeji a hlavě uvolňuje fyzické napětí a přináší s sebou i okamžitý pocit psychického uvolnění a radost. Nevěříte?

Text & foto: Hana Bahníková

Na stav našeho obličeje mají vliv různé faktory, jako jsou naturel člověka, dynamika projevu, mimické vyjadřování, velkou měrou psychické rozpoložení nebo gravitační síla Země. Na to všechno reagují i fascie na obličeji. Pokud jsme např. v negativních emocích (strach, hněv, stres, smutek,...), dochází ke stažení tkání obličeje a zároveň i celého těla. Během života se navíc napětí hromadí a odráží se na našem obličeji. To mě přivedlo k face jogy, ale i péči o pleť, která se cvičením velmi úzce souvisí.

Na obličeji máme přes 57 svalů, o které se můžeme starat, ale často o tom ani nevíme. Zatímco jedny potřebují posilovat, druhé se nám zkracují a potřebují naopak uvolňovat a masírovat.

Obličej je přitom jedinou částí našeho těla, kterou nenosíme zakrytou a z toho důvodu si určitě zaslouží pozornost. Face jóga navíc nemá vliv jen na krásu našeho obličeje, ale i na naši duševní pohodu. Na 1 cm² máme totiž až 55 m nervových vláken, které neustále přijímají vjemy zvenčí.

Chtěli byste vědět, jak to funguje? Vytvořila jsem několik on-line i off-line kurzů face jogy, kde svoje klienty učím

správně cvičit svaly v obličeji, ale zároveň i správně stát a dýchat, abychom obličej posilovali i pasivně během celého dne. Zároveň se soustředíme i na hluboký stabilizační systém a pánevní dno, které s obličejem překvapivě úzce souvisí.

Co vám kurz a vaše výdrž přinese?

- zpevníte kontury obličeje
- vyhladíte vrásky na čele, kolem úst a očí
- zpevníte povislá víčka
- eliminujete otoky pod očima
- odstraníte dvojitou bradu
- zpevníte krk
- rozproudujete lymfu
- rozzáříte obličej
- získáte sympatičtější, optimističtější vzhled

Více informací najdete na
www.neinvazivne.cz

Hančiny kurzy můžete najít i v programu mníšeckého studia Zrození k pohybu naší sousedky Mirky Engelové – podívejte se na
www.mirkaengelova.cz

Co se naučíte?

- ranní rozcvičku
- cviky ze základní sestavy
- základní masáž obličeje
- základní baňkovací masáž obličeje
- estetické tejpování obličeje

Na konci každého kurzu pracuji s každou klientkou individuálně v rámci on-line konzultace, abych se ujistila, že cviky správně pochopila, protože správnost cvičení je v obličeji zásadní, svaly jsou krátké, cvičení je velmi rychle vidět a v obličeji opravdu chyby dělat nechceme. Pro každý kurz zakládám i uzavřenou skupinu, kde návštěvnické dostávají motivační a výuková videa, aby je cvičení bavilo a naučily se pravidelnosti.

Face joga vás bude bavit, je to každodenní příjemná práce a čas věnovaný sobě. Při pravidelném a správném cvičení můžete první viditelné výsledky mít už za šest týdnů.

Canne de Combat aneb Správný gentleman si s lupiči poradí i pouhou holí

A nejen gentleman. Canne de Combat, neboli šerm vycházkovou holí, vznikl ve Francii v čase, kdy bylo běžným smrtelníkem zakázáno nosit u sebe meč, ovšem zdaleka nebylo bezpečné se bez něj po ulicích pohybovat. Cílem tohoto bojového sportu ale dnes už není soupeře onou holí ubít, ale dle přesně stanovených pravidel zasáhnout do vymezených částí těla. Cení se rychlost, elegance a schopnost soupeře zmást a zasáhnout jinde než počítal.

Text & foto: Dominika Rýparová

Při turnajích jsou navíc povinné i chrániče a kukly, které veškeré nárazy tlumí. "Opravdu necíftíte téměř nic. Nejvíce nepříjemný je nedostatek vzduchu uvnitř kukly," směje se Vojtěch Mazanec, který spolu s kolegou vede tréninky šermu v řítecké sokolovně.

Když vcházím do tělocvičny, na ploše už trénují jen dva páry. Překvapí mě elegantní souboj dvou malých slečen. "Holky jsou tu potřetí," říká mi jejich trenér a svěřenkyne chválí i za nadšení. Asi desetileté sestry s nadšením absolvují dospělácké dvouhodinové tréninky a nezdá se, že by se jim chtělo domů. "Ještě pořád se tam občas vloudí nějaký pohyb zavánějící spíš tím, že ségru jednoduše praští, ale už je to mnohem lepší," směje se maminka holek, která na ně trpělivě čeká i s třetí, mladší dívkou. Vojtěch Mazanec mi vysvětluje, že ačkoliv je to sport bezpečný a třeba ve Francii je běžnou verzí školního tělocviku, na děti do devíti deseti let si příliš netroufá. Kdo děti doma má, chápe.

Ačkoliv hole, které mají trénující v ruce, vypadají jako opracované běžné klacky, jsou to ve skutečnosti oficiální hole pro Canne de Combat. Pravidla předepisují konkrétní váhu, délku i materiál. "Holí máme na tréninky vždy víc, není třeba si je pořizovat. Kupujeme je ve Francii, ale stojí pár eur. Na turnaje jsou potřeba i chrániče - na holeně, na ruce, na tělo. Ty nám šije jedna paní. Nejdražší je asi kukla. Jinak je to ale finančně celkem úsporný sport," vypočítávají trenér i jeho svěřenci. Leccos už se dneska dá sehnat třeba v Decathlonu.

Řítecký oddíl vede Vojtěch Mazanec. Ke svému oblíbenému sportu nakonec přilákal i manželku.

Při pozorování tréninku si všimnu jedné věci - šermíři střídají obě ruce, dělají tím pádem i výpady na obě nohy. Procvičují souměrně celé tělo a soudě podle růžových tváří to rozhodně není žádná "procházka". "Já jsem si tréninkem vyřešil problémy s krční páteří, které mě trápily asi jako většinu lidí pracujících u počítače," potvrzuje mi Vojtěch.

Ukazuje mi i hůl, která už je té vycházkové, jak ji známe třeba od Willyho Foga nebo Hercula Poirota, skutečně podobná. Dostal ji kdysi od své ženy, která se časem tomuto gentlemankému sportu začala nakonec věnovat také. Mimochodem právě ve zmiňované Francii je to sport mezi ženami celkem oblíbený, protože něžné pohlaví má výhodu v přirozené eleganci a ladnosti pohybů.

Když se parta loučí, mají všichni úsměv na tváři. Případně posily z Líšnice prý vítají!

Více informací najdete na www.facebook.com/cannecernolice případně na e-mailu mazanec.v@volny.cz

šerm vycházkovou holí

francouzské bojové umění gentlemanů

CANNE DE COMBAT

Přijďte si Canne de Combat zdarma vyzkoušet na kterýkoliv náš trénink!

KLUB PRAHA

ČT 18-20 h

SŠ Náhorní
U Měšťanských škol 525/1
Praha - Kobylisy

KLUB ČERNOLICE

PO 18-20 h

Sokolovna Řitka
U Sokolovny 23, 25203
Řitka

Autor fotografie: Barbora Zemanová

[facebook.com/canneprague](https://www.facebook.com/canneprague)

canne.prague@gmail.com

[facebook.com/cannecernolice](https://www.facebook.com/cannecernolice)

mazanec.v@volny.cz

Policejní okénko

Plné znění zpráv můžete najít ve zpravodajství Policie ČR na www.policie.cz – články zajímavé pro naše čtenáře zveřejňujeme se svolením tiskového oddělení PČR.

V roce 2022 se kradlo méně, ubylo ale objasněných případů

V loňském roce došlo na území okresu Praha venkov - západ k poklesu kriminality o 61 případů. Celkem bylo spácháno 1035 trestných činů a objasněno jich bylo 32,64 %. Nejvíce se na kriminalitě podílela majetková trestná činnost v počtu 614 činů, jde o nárůst oproti roku 2021 o 10 případů. Objasněnost majetkové trestné činnosti mírně klesla na 11,72 %.

V oblasti násilné a mravnostní trestné činnosti evidujeme u každé celkem 50 případů, což je shodně o tři méně než v roce 2021. Objasněnost byla také shodná a činila 50 %. Snížil se také počet případů drogové trestné činnosti i počet hospodářských trestných činů, kterých bylo 60, tedy o 40 činů méně než v roce 2021, ovšem i jejich objasněnost klesla.

Naopak případů kybernetické kriminality bylo evidováno v roce 2022 celkem 118, což znamená vysoký nárůst oproti roku 2021, kdy bylo evidováno pouze 36 takových případů. Objasněnost klesla na 10,17 %.

V loňském roce se celkově snížil počet registrovaných skutků na území Prahy venkov – západ. **Kriminalita ve Středočeském kraji** však oproti loňskému roku stoupla o 12,2 %, i přesto se jedná o nejnižší nárůst kriminality z celé České republiky. Nejčastějším druhem majetkové trestné činnosti jsou stále krádeže prosté a krádeže vloupáním. V oblasti kybernetické a ostatní kriminality páchané v kyberprostoru je evidován nárůst napříč celou republikou. V loňském roce byl v rámci Územního odboru Praha venkov – Západ zaznamenán nárůst tohoto druhu kriminality o více jak 227 %. I tato skutečnost je jedním z důvodů, proč oblast kybernetické kriminality je jednou z priorit pro rok 2023.

Jak na bezpečí dětí?

Zopakujte jim pár pravidel

I když je školní rok v plném proudu, neškodí si zopakovat pár věcí, na které děti pod vlivem různých povinností a radovánek zapomínají. Zvláštní důraz dejte na chování v silničním provozu, kde je stále aktuální snížená viditelnost a zvýšená hustota řidičů i chodců. Druhou oblastí je chování vůči cizím lidem.

Chodci a u dětí zejména jejich rodiče, by si měli hlídat, zda jsou pro řidiče viditelní. Černá barva oblečení je sice elegantní a nadčasová, ale špatně viditelná. Pokud nechcete oblečení ozvláštnit barvami, myslete na reflexní prvky na školních aktovkách a batohách, na čepicích, botách nebo v podobě reflexních náramků či přívěsků. Při přecházení vozovky používejte přechody pro chodce (podchody či nadchody). Pravidlo správného přecházení pro chodce je ROZHLÉDNOUT SE a navázat oční kontakt s řidičem. Nikdy nespolehejte na svou přednost. Rozhlížejte se, i pokud je na semaforu pro chodce zelená!

Za zmínku stojí také připomenutí zásad bezpečného chování venku:

- Pokud chodíš po venku sám, vyhýbej se opuštěným a nebezpečným místům.

- Bezpečnější je chodit ve skupinách (s kamarády, se spolužáky, s rodiči).

- Vždy řekni rodičům kam a s kým jdeš (pokud plánuješ změnu, dej jim vědět).

Děti poučte i o tom, jak se chovat k cizím lidem:

- S cizími lidmi NEMLUV (k neznámým lidem NIKDY nepřistupuj blízko – udržuj si bezpečnou vzdálenost takovou, aby na tebe nedosáhli).
- Od cizích osob si nic NEBEREME.
- S cizími lidmi nikam NECHODÍME.

- Nesdělujeme nikomu cizímu svou adresu a další osobní údaje.

Z pozemku byly odcizeny dvě čtyřkolky

Policisté z obvodního oddělení Řevnice přijali oznámení o odcizení dvou čtyřkolek, které měl oznamovatel zaparkované na svém pozemku.

K odcizení došlo pravděpodobně v nočních hodinách z 28. na 29. října 2022, z oploceného a uzamčeného pozemku domu v Třebotově. Jedná se o **červenou čtyřkolku značky Dresel** a **oranžovou čtyřkolku značky TGB Blade**.

Tímto jednáním způsobil pachatel škodu ve výši 150 tisíc korun.

Policisté ve věci zahájili úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu krádeže, za což pachateli v případě dopadení a odsouzení hrozí až dva roky za mřížemi.

Policisté upozorňují na několik případů vloupání do rodinných domů

Policisté z Prahy venkov - ZÁPAD v posledních měsících zaznamenali několik případů vloupání do rodinných domů, které v současné době prověřují a intenzivně pracují na tom, aby pachatele vypátrali. Jedná se zejména o lokalitu na území Černošic a jejich okolí.

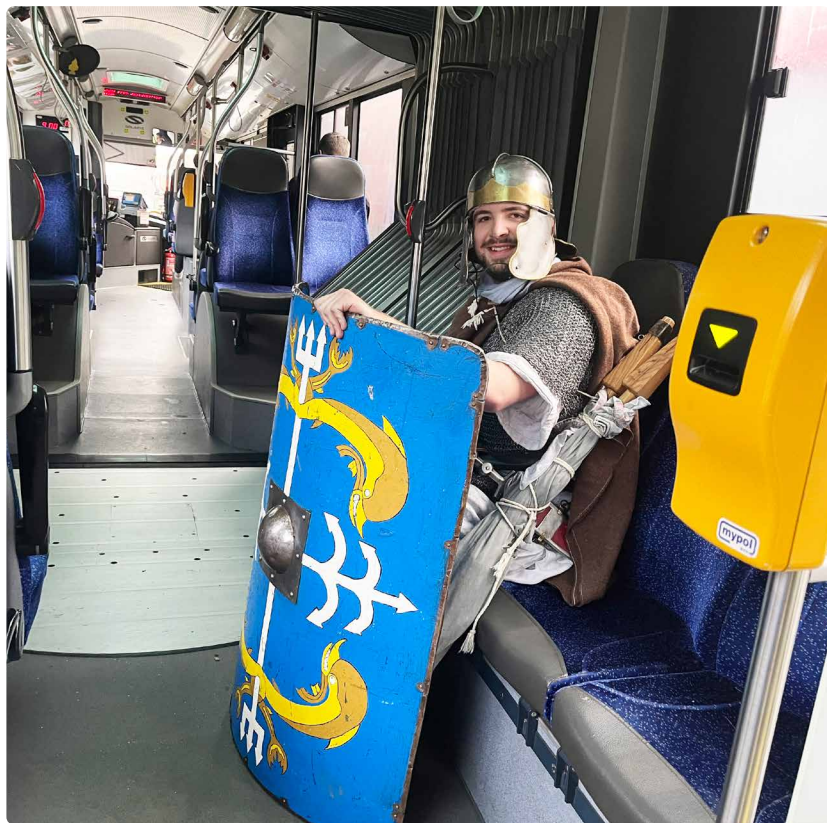
Při krádežích se obecně pachatelé zaměřují především na hodnotnější věci, jako jsou například šperky, finanční hotovost, ale i například jízdní kola, elektrokola či elektrokoloběžky a jejich majitelům mnohdy způsobí na odcizených věcech škodu v desítkách tisíc korun.

Do objektů zloději vnikají špatně zabezpečenými dveřmi a okny. Policisté doporučují opatřit objekty bezpečnostními dveřmi, nezapomínat na zadní vchody (často to bývají dveře nižší kvality, které lze snadno vylomit nebo v nich rozbít skleněnou výplň a do domu vniknout), hlídat nedovřená okna a pokud možno instalovat alespoň jednoduchý alarm.

Líšnice v obrazech

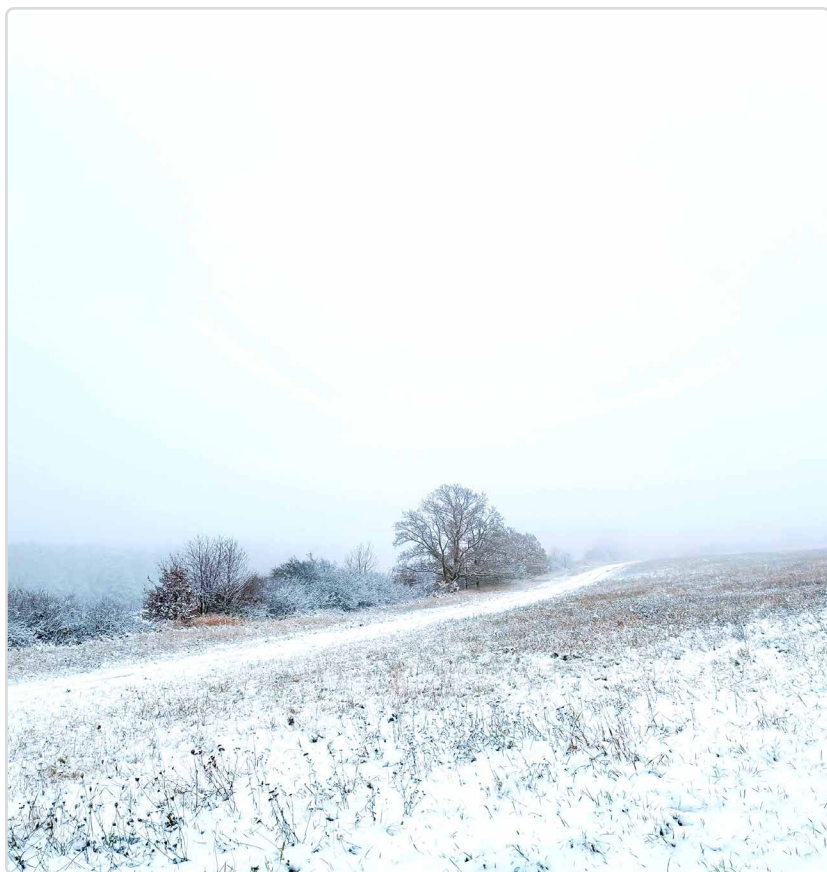
Zimní měsíce jsou časem, kdy se rádi držíme spíš doma a uvnitř. Vidět je to i na fotkách, které ale pořád vystihují to, že v Líšnici se žije vesele.

To si takhle jedete do Prahy do práce a na Líšnici přistoupí římský legionář...
(Foto: Tomáš Fiala)

Ta pravá zimní výzdoba. (Foto: Dominika Rýparová)

Líšnice tajemná. (Foto: Barbora Humhalová)

Večer zeleno - ráno bílo - večer zase zeleno. I taková umí zima být. (Foto: Dominika Rýparová)

Děti, pojďme do kuchyně

Připravila Radka Endrlová

Milé děti, brzy bude jaro, doba hojnosti, a můžete si spolu s rodiči vyrobit vlastní sýr a chléb. Přiblížíte si kdysi tak běžné a jednoduché činnosti našich předků.

Vzkaz rodičům: Děti se takto mohou naučit něčemu praktickému a zároveň pochopit souvislosti mezi přírodninou, surovinou a výrobkem. Výrobu sýra a chleba jsem vyzkoušela s dětmi z třetí třídy v předmětu prvouka a vy se tudíž nemusíte obávat nezdaru v domácích podmínkách. Přeji nezdaru v domácích podmínkách. Přeji dobrou chuť.

Výroba sýra

Co si připravit?

solná lázeň: 200 g soli, 1l vody, 1 polévková lžíce octa, můžete přidat CaCl_2

Vodu převaříme, osolíme, necháme vystydnout, přidáme ocet, popřípadě CaCl_2 . Sýr vkládáme do studené lázně!

4l mléka přímo od krávy

2 ml syřidla (záleží na syřidle, držte se návodu k němu příslušejícímu)

Mléko ohřejeme na cca 40°C – udržíme v něm prst. Rozděláme syřidlo v teplé vodě a vmícháme ho do teplého mléka. Takto mléko necháme jednu až dvě hodiny stát v teple a vytvoří se nám sýřina.

Po uplynulé době nožem sýřinu nakrájíme, promícháme a necháme chvíli stát. Scedíme přes plátno (plenu) a necháme vykapat syrovátku. Můžeme sýr vložit do formičky, či udělat hrudku.

Takto vyrobený sýr je dobré vložit do solné lázně na cca 6 - 8 hodin v lednici.

Sýr si můžeme dochutit nasekanými bylinkami, paprikou, pepřem, česnekem, zkrátka na co máme chuť.

Domácí kváskový chléb

Suroviny:

- kvásek
- žitná a pšeničná mouka
- voda
- sůl
- kmín, semínka

večer: 40 g kvásku, 200 g žitné mouky, 200 g vody smícháme a necháme pod utěrkou odpočívat do druhého dne

ráno: přidáme 160 g vody, 200 g pšeničné mouky, 100 g žitné mouky, 2 lžičky kmínu, 2 lžičky soli + kdo chce semínka (len, konopí, slunečnice, dýně, sezam)

Vše smícháme a dobře prohněteme, vložíme do ošatky a necháme 3 až 5 hodin kynout pod utěrkou. Po uplynulé době znovu prohněteme a vložíme do ošatky, překryjeme utěrkou a necháme opět cca 2 hodiny kynout.

Předehřejeme troubu na 230 °C spolu s plechem. Na roz-pálený plech nasypeme mouku ve 2mm vrstvě, a pak na ni opatrně položíme chléb vyklepnutý z ošatky a šup s ním do trouby.

Po 10 min v troubě snížíme teplotu na 210 °C a chléb po-řfeme vodou se solí, po dalších 15 min snížíme teplotu na 180 °C do vytvoření pěkné hnědé kůrky. Chléb krájíme až po úplném vystydnutí. Dobrou chuť!

Cože?
Vy nemáte kvásek? Tak si ho zkuste sehnat třeba na kváskové mapě! Jednu takovou najdete na www.pecempecen.cz - tak co, máte kvásek někde u sousedů?

Spoj a odůvodni, co k sobě patří:

přírodnina – surovina – výrobek

Volný čas

TEST LÁSKY Chcete vědět, jestli vás miluje více vaše žena, anebo váš pes? Stačí je oba na pár hodin zavřít do bedny a ... (viz tajenku).					BRAŠNA	ROZRÝVAT PLUHEM	POTOM	SPZ OLOMOUCE	STRAŠ-PYTEL		PODPORA	JMÉNO HERCE ALDY	TENHLE	2. DÍL TAJENKY	MALÁ POHOVKA		
				ŠTÍHLÝ LISTNATÝ STROM							POSCHODÍ						
				OKOLKY								OLEJAN					
	NEJNIŽŠÍ HODNOTA	1. DÍL TAJENKY	TROSKA LODI ASIJSKÝ STROM				PŘEPADOVÁ JEDNOTKA TRÁPIT										
VÝSLEDEK MUTACE						MÍČ DĚLIT							DOVEDNOST ČESKÝ BÁSNÍK				
JMÉNO ZPĚVAČKY BARTOŠOVÉ						TRAPER JAK MOC						ŽABÍ ZVUK TERÉNNÍ ZÁVOD					
VÝKLENEK VE ZDI					CENINA SPÁR						ÁBELŮV BRATR NEVÝRAZNĚ						
BĚLOVESKÁ MINERÁLKA				MOŘSKÁ RYBA DRUH LIŠKY						ANGLICKY „PYCHA“ LETITĚ							
MOJI			VÍŘIT SEDLINU VTĚKÁNÍ					SLOVENSKY „SLUNĚ“ ČÁSTI ZAD									
VYROBIT								POKLES ZNAČKA KOSMETIKY					3. DÍL TAJENKY	TĚTÍ			
CENT						KMÍNOVÝ LIKÉR BAHENNÍ PTÁK					ANTOUŠEK PŘÍTOK LABE						
	ŽEBRO PROTIKLAD					TRAVINA DOMÁCÍ ZVÍŘE							SPOJKA ZNAČKA BICYKLŮ				
ŠKRABKA NA PLUH					VOLIÉRY PORCE						ARABSKÝ NAČELNÍK ÚČTY						
SPZ PEL-HŘIMOVA			PLOD KDOULONĚ CHRÁNĚNÍ								ZPĚVNÍ PTÁCI ZAKRSLÉ STROMY			JMÉNO PAPEŽŮ			
ODDĚLENÍ NEMOCNICE				STANY KANADSKÝ ZPĚVÁK					HORNÍK DOST								
PRAŠEK Z ČEMEŘICE								HRÁTI NA KYTARU KOLPORTÉR									
	SEMÍNKA FOTEL							SPOLEČENSKÁ SKUPINA SET					ZNAČKA EUROPIA JEJDA				
UZENKY						NĚMKA NOŘIT POD HLADINU							INICIÁLY BÁSNÍKA SLÁDKA PORÁŽET				
DOMÁCKY KATEŘINA					ONY SETNINA							NÍZKÁ DŘEVINA KLOUDNÁ		ŽÁDNÁ VĚC			
OZVĚNY				SLAVNOSTI KOVBOJŮ ZÁSTUP							KUS HORNINY ŠVÉDSKÁ KLADINA						
ZKRATKA SEVEROVÝCHODU			VZTEK CITO-SLOVCE MEČENÍ						PRAŠTÍTI CITO-SLOVCE HUČENÍ								
NIČITI						ČLOVĚK ZBAVENÝ VOUSŮ											
POKRÝVAT OSIVEM						NATE!								POMŮCKA: KYCHAVKA PRIDE PTOSA			

WWW.SRBA.CZ

Již od roku 1991 jsme
Vaším spolehlivým
servisem a prodejcem

Zastupujeme značky:

Alfa Romeo

Fiat

Fiat Professional

Jeep

Opel

Volvo

**VYBÍREJTE ONLINE ODKUDKOLIV
ZAMILUJTE SE V JÍLOVIŠTI A MODŘANECH.**

Srba®
SERVIS
ZALOŽENO 1991